

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Carl Alstrups Kærlighed paa Aktier (Lau Lauritzen Sr., DK, 1915).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1365/a (pdf: p. 2-41)

Ns 1365/b (pdf: p. 42-112)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

A/S TRO, HAAB og KÆRLIGHED.

=====

Lystspil i 77 Billeder.

af

Poul Sarauw.

Personliste.

Jean. Student	Carl Alstrup.
Chanteloup, Millionær og Sikkerhedsnaalefabrikant	O. Stribolt.
Madeleine, hans Datter.	Else Frölich
Comtesse de Compiegue	Stella Kjørulff.
En Skræder	Schenström.
En Skomager	Fr. Buch.
En Frisör.	Laut. Olsen.
En Blomsterhandler	Torben Meyer.
En Vaskekone	Olga Svendsen.

1. Universitetstrappen. De unge Studenter kommer fra Forelæsning. I Forgrunden de tre Venner, Jean, Jaques og Lorraine Arm i Arm leende og muntre. Forsvinder ud af Billedet i Forgrunden.

2. Stærkt befordret Gade med fornemme Butikker. Et Automobil ruller ind i Billedet, gør holdt foran en Butik. En ung, meget smuk og statelig Dame, Mlle Madeleine Chanteloup, den stenrige Sikkerhedsnaalefabrikant Chanteloup's eneste Datter, træder ud af Vognen for at gaa ind i Butikken. I samme Øjeblik kommer Jean, Jaques og Lorraine forbi. De standser uvilkaarligt, stumme af Beundring. Mlle Madeleine taber paa Vejen tørs over Fortovet en Pakke. De styrter alle tre frem for at tage den op. Jean er den heldige. Tilbageleveringen akkompagneres fra Jeans Side af elskverdige Spilopper, der faar Madeleine til at smile. Hun synes svært godt om den könne og livlige Fyr, forsvinder ind i Butikken. Jean tilbage til de to Venner, hoverer. De vil trække afsted med ham, men han vil blive, til hun kommer ud igen. Han spørger Chauffören, hvem den unge Dame er, faar det at vide. Vennerne trækker igen i ham. Nu kommer Madeleine. Hun skraar værdigt over Fortovet, ind i Bilen, der körer. Jean har gjort sig alle tænkelige Anstrengelser for at faa et Blik, men forgæves. Vennerne haaner ham, Han bliver arrig: Det var da tydeligt nok, at hun var forelsket i ham. Det ene Ord tager det andet. Tilsidst siger han:

Titel: Jeg vil vædde 2 Francs med hver af jer om, at hun inden et halvt Aar skal være min Kone!

Vennerne gaar leende ind paa Forslaget. De fortsætter alle 3 deres Vej.

3. Foran et beskedent Hus i Quartier latin. De tre Venner ind i Huset.

4. En temmelig stor atelierlignende Kvist. Gennem et stort Vindue tilhøjre i Baggrunden Udsigt over Seinestadens Tage. Jean, Jaques og Lorraine ind. Jean har endnu ikke tabt Troen paa sit Forehavende. Meget selvsikker. Begynder Forberedelserne. Han vasker og reder sig og renser Negle. Jo mere Vennerne haaner ham, jo mere sejrssikker bliver han. Vent bare, siger han, den ler bedst, som ler sidst. Nu efterser han sin Paaklædning kritisk. Der er nok et og andet at udsætte paa den. Han sender sammenlignende Blikke fra sin egen Dress til de andres, finder paa at supplere sit Toilette med enkelte Stykker af de andres Garderobe. Jaques og Lorraine maa stikke Föddærne frem. Jean udvælger sig den enes venstre og den andes højre Sko, tager dem paa. Den ene to Numre for stor, den anden et Nummer for lille. Jaques maa ofre en Flip, den er renere end Jeans, og Lorraine et Slips, som er elegantere. Jean har heller ingen Manchetter, men det har Lorraine, og Jaques har en høj Hat, som faar en Omgang med Blanksvæerte. Vennernes Lommeskillinger samles. De udgør 3 Frcs. 57 Cms. Og saa er Jean endelig parat til sit Frieri. Han vinker overlegent til Farvel. Jaques og Lorraine griner.

5. Scene fra Billede 3. Jean ud.

6. En Droskeholdeplads.

Kun Hestedrosker.

Jean hen til en af dem. Giver uhyre vigtig en Ordre. Tager Plads i Vognen, som ejede han allerede hele Verden - Sikkerhedsnaahefabrikantens Datter inklusive. Drosken körer.

7. Foran et Palæ. Jean træder ud af Drosken. Han er ikke længere saa kry som før. Kusken faar Ordre til at vente. Jean betænker sig et Par Gange, før han ringer. Ser op og ned ad sig selv. Skyder Modet op i Livet. Ringer. En Portner viser sig i den halvtaabnede Portdör. Jean sætter en Fod imellem, forklarer at han endelig maa tale med Hr. Chanteloup. Portneren lukker ham ind med et mistænksomt Blik til hans Kostume. Jean ind. Kusken er i Mellemtiden steget ned fra Bukken og har anbragt sig paa Vogntrinet, hvor han falder i Sövn.
8. Inde i Porten. Portneren maaler ham skeptisk, kalder ad en Tjener, rækker vanemæssig Haanden frem til Drikkepenge. Jean tager den, trykker den hjærteligt. Portneren misfornöjet. Jean forstaar Hensigten, tager sine fattige Skillinger frem og lægger to Sous-Stykker i den stadig udstrakte Haand. Portneren kigger omhyggelig, ironisk paa pengene, kalder Jean tilbage og giver ham Pengene igen. Jean opfatter det som Venlighed og takker höfligt. Gaar med Tjeneren op ad Trappen.
9. Hall. I Baggrunden to Döre, en til Sikkerhedsnaalefabrikantens Arbejdsværelse og en til Madeleines Salon. De to Döre ligger tæt ved Siden af hinanden. Fra Forgrunden kommer Tjeneren og frem ind i Billedet. Tjeneren tager Opstilling ved Dören ind til Millionærens Værelse, men uden at göre Mine til at ville gaa ind. Jean ser uforstaaende ud; men Tjenerens Gsbærder bliver efterhaanden saa tydelige, at de ikke er til at misforstaa. Jean tager sine Skillinger frem, stikker Tjeneren nogle Sous-Stykker. Tjeneren lader som om han endnu intet har modtaget, holder stadig Haanden fremrakt. Jean lægger lidt til i den, men Tjeneren er

endnu ikke tilfreds. Jean maa aflevere alle 3 Francs og 57 Centimer, han har paa sig, og maa endda vende Lommerne til Bevis for, at han ikke ejer mere. Med en hoven Gestus, som vilde han dermed sige: sikken en Herre! - stikker Tjeneren 3 Francs og 57 i Lommen og banker derefter paa.

10. Chanteloups Arbejdsværelse. Chanteloup, en lille trivelig Mand med Skægfrisur som Fallieres - underholder sig med sin Datter. Hun viser ham sine Indkøb. Det banker. Tjeneren ind, forklarer, at der er en Person af mistænkeligt Ydre, som vil tale med Fabrikanten. Datteren vil fjerne sig, men Faderen beder hende blive. Den Person kan vist ordnes i Entreen. Gaar efter Tjeneren ud i Hall. Datteren nærmer sig Døren for at se, hvem den fremmede er.
11. Hall. Jean meget nervøs. Tjeneren aabner Døren for Fabrikanten. Bag denne ses lige et Glimt af Madeleine. Døren lukkes. Fabrikanten spørger, hvem han har den Ære at tale med og i hvilket Ærinde. Jean staar og famler i det. Undskylder sig med, at det er ham umuligt at tale, saalænge Tjeneren er tilstede. Denne faar Ordre til at gaa og forsvinder med et knusende Blik til Jean. Denne forklarer nu, medens Chanteloup tydeligt ytrer sig Utaalmodighed, sit Ærinde, alt imedens han drejer sin Hat imellem Fingrende. Han vilde da gerne fri til Fabrikantens Datter. Chanteloup ser bestyrtet paa det unge Menneske og siger:
- Titel: Jeg hörte ikke riktigt Deres Nävn för. Hvor ligger Deres Godser? Eller hvorledes har De tänkt Dem at underholde min Datter? Hendes Skräderregning belöber sig aarlig alene til 70,000 Francs.

Jean slaar sig for Brystet. Han vil "arbejde". Naar man elsker en Kvinde faar man Kræfter og Ideer! Men Chanteloup slaar afværgende ud med Haanden. Jean falder paa Knæ. Men nu bliver Chanteloup grov og smider Jean ud. Chanteloup ind i sit Værelse.

12. Arbejdsværelset. Man ser Madeleine lyttende ved Døren. Hun trækker sig tilbage. Døren gaar op. Chanteloup ind, rasende over den Tølpers Frækhed. Medeleine beroliger ham.
13. I Porten. Ved Opgangen til Trappen, der fører op til Hall'en staar Tjeneren fra før og Portneren. De lytter og fniser. Ryger begge paa engang tilbage. Jean kommer rutschende ned ad Trappen og roder i Portrummet, før han kommer til sig selv. Han kommer møjsommeligt paa Benene og lusker sluköret af.
14. Gaden. Kusken sover endnu. Jean beslutter at benytte Chancen. Ganske stille lister han bort paa Tærne langs Husmuren.
15. Studenterkvisten. Jaques og Lorraine humper rundt med hver en Stövle, paa, utaalmodigt ventende Jeans Hjemkomst. Endelig kommer han. Han bestormes med Spørgsmaal, Vennerne kræver ham for de 2 Francs. Han siger:

Titel: Sagen er endnu ikke ganske i Orden, men jeg har det bedste Haab!

Men i det skjulte bider han negle og ser uhyre betænksom ud. Hvordan skal han klare den? Da faar han en lys Ide. Han siger:

Titel: Jaques og Lorraine, gör mig en Tjeneste. Gaa rundt til alle mine Kreditorer, Skrædderen, Skomageren, Barberen, Blomsterhandleren og Vaskerimadammen og bed dem alle kigge op til mig med det samme.

Vennerne ser forundrede paa ham, til det gaar op for dem, at han taler alvorligt. Saa gör de Mine til at ville gaa, men opdager, at de hver kun har 1 Sko. Jean maa aflevere de laante Genstande. Han trækker i et Par gamle Sutsko. Jaques og Lorraine gaar. Medens de er ude, gör Jean Kvisten i Orden, Han fejer og gör rent og flytter sluttelig om paa Möblerne, saaledes at Stuen nu minder om en Forsamlingssal med Talerstol.

16. Foran Huset. Skaren af Indbudte med de to Venner Jaques og Lorraine i Spidsen. Flokken standser foran Huset. Kreditorerne gör en hel Bunke Spørgsmaal, som Jaques og Lorraine er ude af Stand til at svare paa. Kreditorerne er: Skomageren (Fr. Buch) med sit Skødskind, Skrædderen (Schenström) med Saks og Alen, Barberen, (Lauritz Olsen) hvid Kittel og med krøllet Frisure eller höjt, tört Haar, Blomsterhandleren (Torben Meyer) med en kolossal Chrysantemum i Knaphullet og endelig Vaskerimadammen (Olga Svendsen) i stort, hvidt Forklæde og med opsmögede Ærmer. De gaar allesammen op i Huset.

Titel: Jean foreslaar sine Kreditorer Dannelsen af et Aktieselskab til Fremme af Ægteskab mellem ham og Madeleine Chanteloup. Kreditorerne skal hver yde Bidrag til hans personlige Udstyr.

17. Studenterkvisten. Flokken fra forrige Billede kommer ind og finder

Jean staaende bag et Bord, der er stillet paa Enden og forestiller Talerstol. Spørgende Miner. Han beder Dem tage Plads rundt om. Tiltagende Forundring. Jean forekægger i et stærkt agitatorisk, vel tilrettelagt Foredrag sit Forslag. Kreditorerne minder om en Række Spørgsmaalstegn, som dog smiler velvilligt. Smilene udløses i voldsomme Bifaldstilkendegivelser, da Jean slutter med at sige:

Titel: Og den Dag, Medgiften forfalder, udbetaler jeg hver af mine Kreditorer det dobbelte af Deres Tilgodehavende!

Jean stiger som en anden Cæsar ned fra Talerstolen. Han hyldes. Skomageren (Fr. Buch) begærer Ordet hos Dirigenten, Jaques. Han vil tale fra sin Plads men jages op til Talerstolen. Han forsøger at kravle op men kan ikke naa. En Skammel lægger det nødvendige Kvarter til hans Vækst. Han anbefaler Forslaget. Ned. Derefter fprlanger Skræderen (Schenström) Ordet. Han er for lang til Talerstolen. Han maa ligge paa Knæ. I sin Tale foreslaar han, at der af Kreditorernes Kres vælges en Kontrolkomite med raadgivende og administrerende Myndighed. Forslaget vedtages med Akklamation. Fra anden Side foreslaas Skræderen og Skomageren til Medlemmer af Komiteen. Jean stiller sig i Positur med Skomageren paa sin ene og Skræderen paa sin anden Side. Paany Bifald. Frisören springer op paa en Stol og raaber:

Titel: A/S Tro, Haab og Kærlighed længe leve!

Hurraraab. Derefter Afskedstagen. Alene tilbage bliver Jean og Kontrolkomiteen.

18. Foran Huset. Kreditorerne, Jacques og Lorraine ud. Gaar hver til sit.

Titel: Kontrolkomiteen arbejder. Man enes om at avertere efter 50,000 Francs til Driftskapital.

19. Jean forhandler med Skomageren og Skrædderen, der begge er uhyre opblæst af Stolthed over deres nye Værdighed. Skomageren gaar op og ned på Gulvet med Hænderne på Ryggen. Skrædderen anstrænger sig for at se eftertænksum ud. Der diskuteres, hvorledes den fornødne Driftskapital skal skaffes tilveje. De bliver enige om at avertere efter 50,000 Francs. Avertissementet affattes. Jean tager et Fotografi af sig selv ud af Ramme og giver det til Skomageren. Denne og Skrædderen gaar. Jean alene, gnider sig i Hænderne. Det er efterhaanden mørknet. Jean ruller et Gardin ned for Vinduet. Det bliver helt mørkt i Stuen. Jean tænder et Lys, gaar i Seng, slukker Lyset, sover ind.

Titel: Næste Morgen. Jean vaagner op til Daad.

20. Samme Interiør som i forrige Billede. Jean vaagner, lader Rullegardinet gaa tilvejrs. En Avis stikkes ind i Brevkassen. Jean gaar hen og henter den. Avertissementet vises:

Hallo, hallo, hallo.

Et komisk
Fotografi
af
Jean.

Faar De ikke uvilkaarlig Tillid til denne Mand? Han foreslaar Dem at anbringe 50,000 Francs i en solid Forretning,

som garanteret vil give Dem 100,000 igen. Opsøg denne Mand inden det er for sent. Hans Navn er Jean Han træffes i Dag efter Kl. 12 paa Hotel Esplanade.

Jean læser Annoncen højt for sig selv og beundrer synlig sit Portræt. Han springer ud af Sengen og begynder at klæde sig paa. Hans Paaklødning er net uden at være pralende. Jakkeærmerne er lidt for korte. Det samme gælder Benklæderne. Ingen Flip og intet Halstørklæde. Paa Fødderne Slæber. Han er følt ubearbejdet og har langt, tjavset Haar. Han er hurtigt færdig. Gaar.

21. Hos hans Vaskekone. (Olga Svendsen). En ung Pige, Madeleines Kammerpige, i Snak med Vaskekonen. Jean ind, tiltrækker sig formedels den lurvede Paaklødning Kammerpigens Opmærksomhed. Han trykker sin Vaskekone hjærteligt i Haanden, beder hende vise ham nogle hvide Manchetskjorter. Han vrager med stor Kræsenhed, finder den smukkeste Skjorte og en Flip, som passer ham. Beder om Tilladelse til at maatte skifte med det samme. Vaskekonen viser ham ind i et Rum bag Vaskeriet. Medens han er derinde, forhører Kammerpigens sig om, hvad han dog er for en underlig Snegl. Vaskekonen hvisker:

Titel:

Han skal giftes med en meget velhavende Dame, og alle vi, som har Penge tilgode hos ham, vil hjælpe ham dertil. Vi har lavet Aktieselskab paa ham!

Nu kommer Jean ud fra Bagverelset. Han ser yderst pudsigt ud. Den flunkende, straalende Skjorte staar i sørgelig Disharmoni til hans lurvede Tøj. Han har høj, hvid Flip, men endnu intet Slips. De hvide, manchetterede Skjorteærmer rager langt udenfor Jakkeærmer-

ne. Han hilser og forlader Vaskeriet. Lidt efter at han er forsvundet gaar ogsaa Kammerpigen.

22. Stor Frisørsalon. I Øjeblikket ingen Kunder i Butikken. Frisören selv (Laur.Olsen) gaar op og ned ad Gulvet. Dören gaar op. Jean ind, modtages med overströmmende Höflighed. Frisören förer ham til Sæde i Forgrunden. Man lægger Mærke til et Par Skilte, hvorpaa staar: Pedicure. - Manicure. Frisören raaber en Ordre og fra Værelset bag Salonen kommer nu stormende to Damer og to Svende samt en lille bitte Lærling, allesammen i lange Kitler. De har hver sin Opgave. Chefen leder Arbejdet. Svend Nr.1 iförer Jean Friserkappe. Lærlingen tilbereder Sæbeskum og giver sig til at sæbe ind, i hvilken Anledning han maa betjene sig af en lille Stige. Svend Nr.2 sliber Kniv. Dame No.1 henter Rekvisiter til Neglemanicure. Dame Nr.2 kommer med en Ballie Vand, trækker - trods protest - Strömperne af Jean og anbringer Födderne, der er sorte som en Morians, i det hede Vand. Da Billedet afbrydes er Arbejdet i fuld Gang. Jean föler sig som et viljelöst Offer for en ond Skæbne. Hans Hoved staar i Brus af Sæbeskum.

23. Madeleines Boudoir, yndigt, ungpigeagtigt Interiör. Madeleine er - ifört elegant Morgennegligé - i Færd med sit Toilette, hjulpet af Kammerpigen. Denne spørger, hvilke Sko, Frökenen önsker paa idag. Madeleine gaar hen til et Vægskab, som Pigen aabner. Skabets 4-5 Hylder er optaget af Sko i alle Nuancer - Laksko, Lædersko, Selskabssko, Teatersko. (Hensigten med Billedet er at vise, hvad en forvent Millionærdatter alene anvender paa en saa underordnet Del af sin Paaklødning, som Fodtöjet). Madeleine peger paa et Par Sko, Pigen tager dem frem. Madeleine sætter sig ved et

lille Bord i Forgrunden, medens Kammerpigen giver hende Skoene paa. Madeleine griber Avisen, blader i den, finder tilfældigt Jeans Annonce, genkender Portrætet. Kammerpigen, der lægger Mærke til Madeleines Studsen og faar Øje paa Jeans Billede i Avisen, forklarer nu, at ham har hun set idag, og at han skal giftes med en meget velhavende Dame. For at hjælpe ham til Realisationen heraf, har hans Kreditorer dannet Aktieselskab paa ham. Madeleine hörer interesseret efter. Hun forstaar, at den "velhavende unge Dame" maa være hende selv, og hun indser, hvad de 50,000 Francs, han averterer efter, skal bruges til. Umærkeligt glider et Smil henover hendes Ansigt. Hun har fattet en Plan. Pigen faar Ordre til at ringe til Advokat Lefevre og bede ham komme med det samme. Pigen gaar. Madeleine smiler igen, som om hun dvælede ved lykkelige Minder. Pigen ind, meddeler at Ordren er udfört. Madeleine rejser sig. Hvilken Kjole skal hun vel tage paa idag? Pigen maa præsentere hende en lang Række Kostumer, det ene kostbarere og elegantere end det andet, för Madeleine endelig bestemmer sig for en.

24. Gadebillede. Udenfor Frisören. Jean kommer ud fra Frisörbutik= ken. Frisören (Laur.Olsen) fölger ham helt ud paa Gaden, hvor der tages Afsked. Jean föler sig til Hagen. Han er et pillet Æg. Den renvaskede Tilstand er ham uvant og ubehagelig. Han skutter sig - og gaar.
25. Sikkerhedsnaalefabrikantens Arbejdsværelse. Chanteloup i Færd med sit Arbejde, da Madeleine kommer ind og siger:

Titel: Aah, Fa'r, vær rar og laan mig 50,000 Francs. Jeg skal et Erinde i Byen.

Chanteloup fortsætter uforstyrret sig Arbejde. Han virrer blot med Hovedet i Retning af Pengeskabet: hun kan selv tage dem. Madeleine finder Pengene frem og gaar.

26. Glatkæmnet og glatbarberet med manicurerede Hænder kommer Jean ind i Skomagerbutikken, hvor han modtages af sin Kreditor, Skomageren (Fr.Buch). Han gaar en Gang rundt om Jean: nu begynder det jo saa smaat at hjælpe. Skomageren peger paa de udtraadte Slæber og paa det lurvede Jakkesæt: nu blot et Par elegante Lakstøvler og saa en flot Habit! Han giver sig til at søge i Reolerne efter Sko. Jean faar Øje paa en Kakkelovn. Han trækker en Stol hen i Nærheden og anbringer sig saaledes, at Födderne omtrent tager ind i Ilden. Skomageren kigger forundret paa ham. Han siger:

Titel: Jeg lider altid saa skrækkeligt af Fodkulde i den første Maanedes Tid, efter at jeg har faaet vasket Födder!

Nu kommer Skomageren med en høj Stabel af Æsker med Fodtøj - det ene Par elegantere end det andet. Jean bestemmer sig for et Par meget flotte Lakstøvler, tager dem paa. Lakken og de hvide Manchetter ser latterligt ud ved Siden af det lurvede Tøj. Men Jean selv kan ikke se det. Skomageren har imidlertid givet Lærlingen en Besked og gaar nu sammen med Jean.

27. Madeleines private Salon. Ved et lille Rokoko-Skrivebord sidder Madeleine flittigt skrivende. Af og til ser hun op, og et Smil spiller da om hendes Læber. Pigen melder: Advokat Lefevre. Denne ind. Madeleine paalægger ham at anbringe de 50,000 Francs i sit eget Navn, saaledes at han ikke faar at vide, hvem det egentlig er, som har forstrakt ham med Aktiekapital. Da Billedet afbrydes er Advokaten endnu ikke gaaet.
28. Hos Skræderen (Schenström). Skomageren og Jean ind. Hilsener udveksles. Man gaar straks igang med at finde en Habit til ham. Skræderen tager et Maal og finder flere Habitter frem. Jean vrager og bestemmer sig endelig for et sort Jaketsæt med sribede Benklæder. Forsvinder bag en Dør i Baggrunden for at iføre sig det. Imedens diskuterer Skræderen og Skomageren, hvorledes man bedst til Stadighed skal kunne kontrollere ham, thi de skylder jo Aktieselskabet ikke at tabe ham af Syne. Skræderen faar en Ide: de ifører sig Tjener-Liberi og kan paa den Maade følge ham overalt. Forslaget bifaldes. Skræderen finder to Liberier frem. De løber ud, hver til sin Side. Imidlertid kommer Jean ind fra Baggrunden, elegant udhalet. Tilkaster sig selv beundrende Blikke i Spejlet. De andre to nu ind. Skræderen retter et og andet paa Jean som f.Eks. endnu intet Slips har. Han faar ogsaa en høj Hat (prøver selvfølgelig flere, hvoraf en er for stor, en anden for lille). Opdager Tjenerliberierne, spørger hvad Meningen er. Faar det at vide. Billiger Planen. De gaar alle tre. Jean ijdskærper Tjenerne at de skal holde sig i tre Skridts Afstand bag ham.
29. Nøjagtig det samme Gadebillede som i Billederne 7 og 14. Foran

Sikkerhedsnaalefabrikantens Palæ. Drosken med Kusken sovende paa Vogntrinet holder endnu ganske som i de to nævnte Billeder. Advokat Lefevre kommer ud fra Palæet. Han har öjensynlig travlt. Han kalder paa Kusken, rusker i ham - ðorgæves. Gaar saa. Kusken sover videre.

30. Foran Hotel Esplanade. Der er sort af Mennesker, der staar til langt ud paa Gaden. Jean, fulgt af sine to "Tjenere" kommer, skaffer sig kun med Vanskelighed Adgang til Hotellet.
31. Jeans Værelser paa Hotellet. Salonen. Jean og "Tjenerne" ind. Jean henrykt: han hentyder til de mange Mennesker. Det var i Grunden Synd, at han ikke lige saa godt med det samme havde averteret efter en halv eller en hel Million. Naa - men Folket venter. Jean og "Tjenerne" gör i Orden til Avdiensen. Jean stiller sig i Positur. Dören aabnes for Ansögerne, en ad Gangen. Den förste er en gammel Partikulier. Jean skildrer Foretagendets Art med overlegne Haandbevægelser, som om den Gamle maa betragte det som en Naade, hvis han overhovedet faar Lov at anbringe sine Penge i Jeans Aktieselskab. Men den gamle lader sig ikke dupere. Han ryster sindigt paa Hovedet: nej Tak - den Forretning vil han renoncere paa. Jean stirrer paa den gamle, som om han var et vildt Dyr. Men den gamle giver sig ikke. "Tjenerne" forener deres uforskammede Blikke med Jeans, og under denne Krydsild maa han fortække fra Lokalet. Jean gaar rasende op og ned ad Gulvet; han vil ikke holdes for Nar. "Tjenerne" beroliger ham - og lukker den næste ind. Denne - en fin, ældre Dame - faar Jeans Foredrag, men jo længere det skrider frem, jo betænkeligere bli-

ver hun ved Situationen. Hun indser klart, at hun er i Stue sammen med tre sindssyge. Hun kigger raadvild efter Udgangen. Styrtter saa pludselig afsted. Jean og "Tjenerne" ser forundrede paa hinanden. Nr.3 lukkes ind. En stor, stærk Haandværksmester, der, da han har hørt Fremstillingen af Jeans Plan, bliver rasende og holder et Par solide, knyttede Næver op for ham, som betuttet synker i Knæ. - Skal han gøre Grin med en skikkelig Borger? spørger Haandværksmesteren, i en truende Tone, hvorefter han forlader Valpladsen. De tre Helte har skjult sig bag hver sin Lænestol. De stikker nu forsigtigt Hovederne op over Stoleryggen. Jean vikker til de andre. Der holdes Krigsraad. Jean affører Skomageren (Fr.Buch) dennes guldgallonerede Tjenerfrakke, giver han sin sorte Jaket paa og ifører sig selv Tjenerfrakken. Han vil ikke mere staa for Skud. Skomageren protesterer, men Jean lukker hurtigt Døren op, og Nr. 4 - Advokat Lefevre kommer ind. Jean gør hemmelige Tegn til Skrædderen: nu skal vi bare se Löjer. Skomageren udvikler imidlertid Planen. Lønge før han er færdig siger Advokaten: Godt, godt! De 50,000 Francs staa til Raadighed. Han giver sig til at pakke Pengene ud. Jean bliver længere og længere i Ansigtet, nærmer sig den fremmede, ser grundigt paa ham, som vilde han forvise sig om, at Manden ikke er sindssyg. Saa giver han ganske stille Skomageren et Tegn om at forföje sig bort og optager selv Forhandlingen med Advokaten. Skomageren ser fortrydelig ud. Advokaten minder om et levende Spørgsmaalstegn. Jean giver en eller anden taabelig Forklaring og kvitterer for Pengene. Advokaten gaar. De tre stirrer betagne paa hinanden. Da han er vel ude af Døren, siger Jean:

Titel: Sikken Idiot !

Denne Udtalelse finder livlig Genklang hos de to andre, der benytter Øjeblikket til at nærme sig Bordet, hvor Pengene ligger og beslaglægge disse. Jean protesterer, men Skomageren og Skrådereren paaberaaber sig, at de udgør Kontrolkomiteen. De maa administrere Driftskapitalen. Jean maa pønt bede om et lille Forskud. Han faar 1000 Francs. Skomageren stikker Resten til sig. Jean vil nu ud paa en Spaseretur, tager sin høje Hat. Gaar, fulgt af de to "Tjenere".

32. Foran Indgangen til Hotellet. Man ser de to tjenerklædte Kontrolkomitemedlemmer genne Folk bort. Bag dem kommer i ophøjet Majestæt - Jean. Han drejer om et Hjørne, "Tjenerne" slutter op efter ham.
33. Foran en Kunsthandlers Vindue i en fornem Gade. Sikkerhedsnaalefabrikant, Hr.Chanteloup, og Datteren Mlle. Madeleine, standser foran Vinduet for at betragte et udstillet stort Maleri. De udtaler sig begge meget højlydt om dets fortræffelige Egenskaber. Ubemærket kommer Jean forbi. "Tjenerne" er i Hælene paa ham. Han staar stille og hører Chanteloups begejstrede Bemærkninger. Da Chanteloup vender sig om for sammen med Datteren at gaa ind og købe Billedet, faar de begge Øje paa Jean, som flabet hilser. Madeleine slaar Øjnene ned og smiler diskret. Chanteloup ser uforskammet paa den frække Hund. Jean er eet stort, ironisk, indsmigrende Smil. Han følger - stadig ledsaget af "Tjenerne" - efter Chanteloup ind i Butikken.
34. Inde hos Kunsthandleren. Omtrent samtidig siger Chanteloup og

Jean, at de vil købe det i Vinduet udstillede Billede. Kunsthand-
leren tager Billedet ind. Jean byder Overpris - Chanteloup: 50
Francs mere. Jean: 100 Francs mere. De to Herrer - Chanteloup
stadig mere rasende, Jean stadig smilende - fortsætter med at byde
hinanden over. Saa løser Jean Knuden ved at knalde det ned over
Hovedet paa den lange Skrædder. Almindelig Bestyrtelse. Men Jean
giver Skomageren et Vink om at betale Billedets Pris. Kunsthand-
leren bukker smigret. Chanteloup og Datteren gaar. Jean aabner
med et artigt Buk Døren for dem. Chanteloup skærer Tønder. Jean
og "Tjenerne" gaar ogsaa, de sidste i 3 Skridts ærbødig Afstand.

35. Foran Kunsthandelen. Jean følger efter Chanteloup.
36. Foran fornem Café. Chanteloup og Datter ind. Jean holder Raad
med sine "Tjenere". Ogsaa ind.
37. Stilfuldt Cafélokale. Ved et Bord tilvenstre i Forgrunden tager
Chanteloup og Datteren Plads, tilhøjre sætter Jean sig. Først hil-
ser han dog ærbødigt paa Chanteloup, der skummer af Raseri. "Tje-
nerne" stiller sig op bag Jean, saaledes at han dog til Stadighed
er i Stand til pr. Minespil at konferere med dem. Fire Kellnere
möder op - to til hvert Bord. Jean giver imidlertid saa fyrstelige
Drikkepenge, at han hurtigt har dem alle fire til sin Raadighed.
Blot de bringer en Serviet eller en Ske, anviser Jean 10 Francs, som
udbetales af Skomageren. Gang efter Gang maa Chanteloup kalde for-
gæves. Kelnerne henviser stadig til Travlheden ved det andet Bord.
Der er virkelig ogsaa en Del at gøre. Jean lægger for med at be-
stille 10 Flasker Champagne, der stilles op paa Raad. Hver Gang han

vil drikke, skænker han en Slurk op af en ny Flaske. Resten væres bort. Ligervis med Madretterne. Jean röber paa forskellig Maade, at han ikke er helt stiv i Etiketten. Han spiser f.Eks. med Kniv, stanger Tænder aabenlyst etc. Hver Gang lader Skomageren ham ved sig Minespil forstaa, at det kan man ikke. I ganske stilfærdige Gebærder viser han ham, hvordan man i saadanne Situationer bærer sig ad. - Chanteloup **h**ar nu endt sig Maaltid, samtidig med, at han har set sig inderlig gal paa den Flös. Han har det störste Mas med at faa Lov til at betale, tji de fire Kelnere har saa trävlt med at vaage over hver af Jeans Bevægelser, og den Kelner, som endelig nedlader sig til at modtage Betalingen, slipper selv ikke nu Jean af Syne. Da Jean ser, at Chanteloup forbereder sig til at gaa, rejser han sig ogsaa. Alle 4 Kelnere styrter til för at hjælpe ham i Besiddelse af sin Frakke, Hat, Stok og Hansker. Imidlertid kæmper den tykke Chanteloup en fortvivlet Kamp med sin Overfrakke. Jean ser dette og giver Millionären et lille Tag. Chanteloup vender sig om for at takke, men da han ser Jean, viser han i Steedet for det hvide ud af Øjnene. Jean forlader först Lokalet eskorteret af de fire Kelnere, som alle fire holder Dören aaben - og lader den smække i lige for Næsen af Chanteloup. Denne og Datteren ogsaa ud.

38. Gadebillede foran Cafféen. Jean afventer Chanteloups og Datterens Tilsynekomst. Da de er komne et Stykke bort, holder han Mönstring over sine to "Tjenere". De maa staa "Ret" og "Rör". Med en teatralisk Gebærde, der betyder noget som :fremad til Sejr eller Undergang! giver Jean Ordren til Afmarsch.

39. Foran et Biografteater. Chanteloup og Datteren standser for at kigge paa Plakaterne. Jean og "Tjenerne" kommer, gör ligeledes holdt. Ved Billetgluggen staar en Herre. Jean tager Opstilling bag ham og efter Jean kommer nu Chanteloup. Da han faar Øje paa Jean, som hilser ærbödigt, vender han om for at gaa sin Vej igen, men Madeleine beder ham köbe Billet: Hun vil saa gerne se Programmet og hvad kommer lövrigt Jean dem ved. Nu aabnes Gluggen. Herre Nr.1 köber et Par Billetter til de billige Pladser. Jean, som har taget "Tjenerne" med ind i Rækken för Chanteloup, faar en Ide: Han köber hele Resten af Teatret, faar et mägtigt Bundt Billetter udleveret. Skomageren betaler. Jean hoverer, da Chanteloup kommer hen til Gluggen og ikke kan faa Billet. Chanteloup bliver selvfølgelig rasende : nu vil han i Teatret. Han faar fat i den Herre, som har været saa heldig at redde to Billetter för Jean kom til Fadet, og afköber ham mod en völdig Opgæld de to Billetter. Jean gör store Øjne. De gaar alene sammen ind i Teatret.
40. Man ser hele Tilskuerpladsen. Billedet er taget fra Orkestret. Chanteloup og Madeleine kommer ind, Kontrollären efterser deres Billetter. De tager Plads paa allerbageste Række. Derefter kommer Jean og "Tjenerne" - den lange, tynde Skrædder (Schenström) og den lille tykke Skomager (Fr.Buch). Kontrollären viser Jean overdreven Höflighed, da Jean afleverer det mägtige Bundt Billetter. Jean og "Tjenerne" sætter Kurs mod de bageste Rækker. I Nærfotografi vises den allerbageste Række, paa hvilken Chanteloup og Datteren sidder, samt Rækken foran. Paa denne Række tager Jean og "Tjenerne" Plads. - Jean lige foran Chanteloup, den höje Skræder lige foran Madeleine og Skomageren paa den modsatte Side af Jean.

Man ser Chanteloup kigge frem tilvenstre og tilhøjre for Jean og banker ham saa let paa Skulderen: Vilde han ikke være saa elskværdig at flytte saa at det var muligt at se ?. Jean er yderst imødekommende. Han bytter Plads med den lange Skræder, saa at denne nu sidder foran Chanteloup og i endnu højere Grad spærrer for Udsigten. Chanteloup raser. - Tys! Den elektriske Klokke har lydt. Forestillingen skal til at begynde. Lyset slukkes. Det er et Lystspil. Skomagere ler umaadeligt, Skrædderen falder ned af Bænken af Grin. Ogsaa Chanteloup morer sig kongeligt. Han ler rigtig hjærteligt, rejser sig uvilkaarligt i Sædet, ligesom for at følge bedre med. Jean udnytter Situationen. (Siden Lyset i Lokalet er bleven slukket, ser man Personerne som gennem en Taage). Han lister sig ud af sin Række og ind paa den bageste. Den eneste, som lægger Mærke hertil er Madeleine. Med et diskret Smil følger hun alle hans Gebærder. Jean sætter sig ved Siden af hende, lister hendes Haand over i sin, taler til hende om Kærlighed og alt det der. Hun hører paa ham med et eget, fraværende Smil. Hun er selvfølgelig forelsket i ham. Han bøjer sig og kysser hendes Haand. Alt dette ser man gennem Taagen. - Lyset tændes. Tableau! Den tykke Chanteloup, hvis Ansigt er næsten opløst af Lattertaarer, vender sig mod Datteren - tidsnok til at se Jean trykke et Kys paa hendes Haand. Lattergrimacen stivner. Han faar et Raserianfald. Jean smiler ironisk höfligt og fjerner sig. Chanteloup rejser sig heftigt. Han og Datteren gaar. Jean og "Tjenerne" konfererer: hvad skal der nu ske. Gaar derefter.

41. Nogle Timer senere. Chanteloups Arbejdsværelse. Chanteloup gaar forbitret op og ned ad Gulvet. I en Stol sidder Madeleine, stolt og skön. Far og Datter har været oppe at skændes siden Hjemkomsten.

Striden drejer sig selvfølgelig om Jean. Madeleine siger, at han er den eneste, hun elsker. Chanteloup afgiver mange Eder paa, at hans Datter skal aldrig giftes med en simpel borgerlig. Gennem mange Aar har han lagt Million til Million, bare i den Hensigt, at de engang i Tiden kunde tjene som et Knyttemiddel mellem Chanteloup'erne og en fornem Adelsslægt. Det spiller ingen Rolle og hendes Tilkommende er ludfattig, naar han blot er af god Familie og bærer en Titul, som klinger. Madeleine rejser sig brat og demonstrativt og gaar sin Vej: hun vil hellere forblive ugift end gifte sig med en anden end den, hun elsker. Chanteloup ser efter hende; hun forandrer sig nok. Sætter sig til at arbejde.

42. Gadebillede foran Chanteloups Palæ. Nøjagtig det samme Perspektiv, som i Billederne 7, 14 og 29. Drosken, som vil erindres fra disse Billeder, holder endnu paa sin Plads, Kusken sidder i tryk Søvn paa Vogntrinet. Et Automobil ruller ind i Billedet. Jean stiger ud. Fra Bukken klatrer Skredderen og Sjomageren ned, stadig tjenerforklædte. Jean opdager Drosken og den sovende Kusk. Han nærmer sig paa Tæerne - jo! det er jo den Vogn, han körte med forleden Dag. Han fløjter ad Kusken, som vaagner og giver sig til at tage Dækket af Hestene - ganske som om der kun var gaaet 5 Minutter, siden han tog Plads paa Vogntrinet. Jean standser ham imidlertid og betyder ham, at han ønsker at betale. Kusken læser nu Taxameteren af. Han gnider et Par Gange sine Øjne, før han meddeler, hvad Uret staar paa:

Titel: 279 Francs 60 Centimer, go'e Herre!

Jean morer sig over Historien og betaler. Ringer paa Palæets Port.

Portneren aabner som sædvanlig Døren paa Klem. Jean vifter ham under Næsen med en stor Pengeseddel. Porten flyver op og staar paa mindre end 1 Sekund vidtaaben. Jean gaar forbi den bukkende Portner. Porten lukkes. Skrædderen og Skomageren begynder med Hænderne overkors paa Ryggen som et Par Livgardister deres Marsch frem og tilbage foran Palæet.

43. Inde i Porten. Jean venter, medens Portneren henter Tjeneren, kendt fra Jean's sidste Besøg. Jean rækker ham med Hertugmine en vældig Pengeseddel. Tjeneren ved at knække sammen af Ærbødighed. Jean nyder Situationen. Tjeneren fører Jean henimod Trappen op til
44. Hall. Jean ind. Tjeneren vil netop til at banke paa Døren til Millionerens Arbejdsverelse, da Jean holder ham tilbage, giver ham en ekstra Pengeseddel og beder ham forsvinde. Han banker derefter selv paa og gaar ind.
45. Chanteloup ved sit Arbejde. Det banker og Jean kommer ind i Stuen. Det varer lidt, før Chanteloup lægger Mærke til ham. Jean hilser meget ærbødigt. Chanteloup er til en Begyndelse kort for Hovedet, men efterhaanden opklares hans Ansigt af et venligt Smil. Jean taler sig mere og mere varm: han elsker Madeleine. Den store og rene Kærlighed, som rækker ud over Livet. Han vil være hende paa Hænderne gennem Livet, hun, der er saa fin og skön og ren og yndig. Han vil altid elske hende, og han vil agte hendes Fader. Den tykke Chanteloup smiler stadig mere velvilligt, hvad der opmuntrer Jean til at fortsætte med sine Udgydelser.

46. Et ganske kort Billede. Madeleine ses lyttende paa den anden Side af den Dör, som er mellem hendes Boudoir eller Salon og Faderens Værelse. Hendes Ansigt straalere af Lykke.
47. Jean er efterhaanden höjt oppe i Skyerne. Chanteloup smiler nu huldsaligere end för. Pludselig afbryder han ham med fölgende Replik:

Titel: Nu skal jeg hente min Datter!

Gaar ud gennem Dören til Hall. Jean gaar i stolt Forventning op og ned ad Gulvet. Himmelhenrykt. Chanteloup vender nu tilbage, eskorteret af Portneren og Tjeneren, som hver tager et solidt Tag i Frakkekraven paa Jean, der ser sig forundret om. Hvad er Meningen? Men Protesten er til ingen Nytte. Han föres ud trods al Skrigen og Sparken. Madeleine styrter graadkvalt ind. Stor Scene. Faderen standser hende. Jean afgiver paa Dörtrinet Löfte om, at han vil kæmpe til hun er hans - eller dö! Portneren giver ham et Puf i Ryggen. Ud.

47. Foran Palæet. Den lille tykke Skomager og den lange tynde Skrædder fortsætter deres Marsch som Skildvagter. Nu aabnes Porten. Fire sikre Næver skubber Jean ud paa Gaden. Det varer lidt, för han har samlet sig. Saa staar hans "Tjenere" foran ham og kræver ham til Regnskab. Hvad er der sket? Han maa med grædende Taarer aflægge fuld Bekendelse. "Tjenerne" bliver rasende. Den lange Skrædder slaar hans höje Hat ned over Ørerne paa ham. Den lille Skomager dunker ham i Maven. De tager fat i hver sin Skulder paa ham, mishandler ham paa det frygteligste og slæber ham afsted. Chauffören paa Luksusbilen faar et Vink om, at han kan godt köre. Ham er der nu ingen Brug for.

48. Foran Huset, hvor Jean som Student boede til Leje. Studenterkvisten bruges til Generalforsamlinger i A/S Tro, Haab og Kærlighed. Skrædderen og Skomageren kommer trækkende med Jean, puffer og støder til ham. Ind i Huset.
49. Studenterkvisten. Frisören, Blomsterhandleren og Vaskekonen er samlede for at afvente Resultatet af Frieriet. Deres Ansigter bærer Præg af tröstefuld Forventning. Det samme kan derimod ikke siges om Jaques og Lorraine, hans Studenterkammerater, med hvem han har væddet 5 Francs om, at han nok skulde faa Madeleine til Kone. De sidder begge og bider Negle af lutter Nervösitet. Da aabnes Dören med et Spark og Jean ryger paa Hovedet ind i Stuen. Bag efter ham kommer Skrædderen og Skomageren i den allerstörste Ophidselse. De forklarer, hvad der er sket. Almindeligt Raseri. Knyttede Næver stikkes op under Næsen paa Jean, som retirerer fra det ene Hjørne af Stuen til det næste. Alene Jaques og Lorraine er henrykte, hvad de viser paa en Maade, som faar Kreditorerne til at falde over dem, hvad Jean selvfølgelig ivrig opmuntrer til. Jaques og Lorraine bliver smidt ud. Forsamlingen falder til Ro. Vaskekonen (Olga Svenäsén) vælges til Dirigent. Frisören faar först Ordet for at udtale et Mistillidsvotum, til Jean, der synker i Knæ under Vægten af den Tordentale, som rettes til ham. Han rejser sig og forsvarer sig, men ti i Forbitrelse knyttede Næver rækkes samtidig ud mod ham, hvorfor han skyndsomst paany sætter sig. I dette Øjeblik banker det og ind kommer Madeleines Kammerpige med et Brev til Jean. Hun gaar, og Jean læser Brevet, som har följende Ordlyd:

Kære Hr. Hebertot!

Rent tilfældig overværede jeg Samtalen mellem Dem og min Fader, og jeg føler Trang til at sige Dem, at jeg elsker Dem lige saa højt, som jeg tror, De elsker mig. Vær derfor standhaftig. Min Fader vil have, at jeg skal giftes med en Adelig, men jeg gifter mig aldrig med andre end Dem.

Deres trofaste og hengivne

Madeleine Chanteloup.

Jean bliver vild af Begejstring, farer op til Talerstolen og læser Brevet op. Hans Aktier stiger synligt. Haabet vender tilbage. Man giver sig til at gruble. Pludselig springer Frisören op til Talerstolen, han har en Ide. Han har om Morgenens i "Le Journal" læst en Annonce. Hvem har "Le Journal"? Den har Blomsterhandleren. Frisören faar den, slaar op bag i Bladet og læser højt følgende Annonce:

Titel: Adelig Fröken, der for at opnaa Familielegat maa have været gift, søger i den Anledning Ægteskab i 1 Maaned med en nobel Herre, som til Gengæld saa modtager et mindre Baroni og Titel som Baron. Gademöder frabedes. Diskretion en Æressag. Henvendelse Komtesse de Comfiègne, Chateau Leoville.

Der er almindelig Enighed om, at Ideen er storslaaet. Tilliden til Jean vokser. Han beslutter straks at skride til Værket. Skræderen og Skomageren, som endnu er i Liberi, faar til Opgave at ledsage. De tre afsted, ledsaget af de andres gode Ønsker.

50. Et lille bitte, straaetøkt Bondehus, der højst kan se ud til at rumme to Værelser. Foran Huset en lille Kökkenhave. En gammel, hvidskægget Mand i simpelt Tøj, gaar og rumesterer lidt i Haven. Udenfor Laagen ruller en Luksusbil op. Ud af den stiger Jean. Han gaar hen til Gartneren og spørger om Vej til Chateau Leoville. Gartneren viser med en Haandbevægelse, at han har naaet sit Maal. Det lille Hus er Chateau Leoville, og den lille Have er de tilliggende Jorder. Jean højlig forundret. Skræderen og Skomagere, der imidlertid er kommen til, siger, at det er jo i og for sig uden Interesse. Jean siger til den gamle Mand, at han ønsker en Santale med Komtessen. De gaar alle ind i Haven. Den gamle Tjener - Komtessens eneste Tyende - gaar alene ind i Huset. De andre maa vente udenfor.

Titel: Komtesse Compiègnes Boudoir.

51. Et lille Værelse inde i Bondehuset, udstyret med gamle, faldefærdige Möbler. Paa en Forhøjning ved Vinduet sidder Komtessen. Det er en lille, vissen, indskrumpen, mimrende Dame af ubestemmelig Alder (dog over de 70). Hun ryger halvlång Pibe og snapser af en lille Karaffe, hun har skjult i Sybordet. I Vindueskarmen sidder det eneste Vesen, hun elsker, nemlig en modbydelig grim, langhaaret Hund. Den gamle Tjener kommer ind og melder Jean. Der kommer pludselig Liv i hendes udbændte Øjne, hendes Holdning bliver majestætisk og med værdig Gestus siger hun:

Titel: Luk de fremmede ind i Riddersalen og spring senere hen og bed Sagføreren og Præsten komme hid!

Tjeneren ud. Komtessen gaar ind i

52. "Riddersalen". Denne er paa Störrelse som en almindelig To-fagsstue. Navnet Riddersalen har den faaet desformedels der hænger et Par grifulde Familieportrætter, forestillende et Par hæs-lige og afskyvækkende Forfædre - tydeligt nok: til Komtessen. I Forgrunden tilvenstre en Rustning. Komtessen ind med en 17-aarigs Livlighed. Hun gör först i Orden til Gæsternes Komme. I en Fart snapper hun Fjerbusken i Rustningens Hjelm. Den viser sig at være en almindelig Stövekost, med hvilken hun gaar alle Möblerne efter. "Fjerbusken" anbringes igen paa sin Plads. Hun slaar Visiret op. Der bag finder hun en Snapseflaske. Hun tager en Slurk. Flasken ind igen. Visiret ned. Hun tager nu Plads midt i Stuen, for at modtage den fremmede Herre. Lægger Ansigtet i venlige, engleblide Folder, hvorved hendes Udseende bliver endnu uhyggeligere i Grimhed. - Nu kommer han ind og i Hælene paa ham hans "Tjenere". Jean synker helt i Kne, da han ser, hvor grim hans Tilkommende for 1 Maaned ser ud, og han vender sig om rent instinktmæssig i den Hensigt at flygte, men hans "Tjenere" standser ham, holder ham fast og puffer ham frem mod Komtessen, som med et yndigt Smil rækker ham sin alabasterhvøde Haand frem mod den gæve Yngling. Han kysser den med en Grimace af Ækelhed, ser sig fortabt omkring, men der öjnes ingen Frelse. Foran ham - Komtessen; bag ham - "Tjenerne". Komtessens gamle Tjener melder nu, at Sagförreren er kommen og venter i den anden Stue. Jean faar Opföodring til at gaa ind til Sagförreren for at aftale det juridiske. Komtessen tröster ham med, at hun skal nok snart være hos ham. Han söger at fremhykle Henrykkelse. Han og "Tjenerne" gaar ind i den anden Stue. Komtessen bliver i "Riddersalen" for at iföre sig sin Brudedragt.

53. Komtessens Boudoir. Jean og "Tjenerne" ind. Sagförreren præsenterer sig for Jean, og de to Herrer begynder at forhandle om Kon-

traktens Affattelse. Skrædderen og Skomageren glemmer deres Roller og blander sig i Samtalen. Jean maa standse dem med et straffende Blik og en Undskyldning overfor Sagføreren, som sætter sig til at affatte papiret. Præsten kommer nu til Stede i fuldt Ornat og endelig Bruden med Myrtekrans i Haaret og hvidt Slør til en storblomstret ulden Kjole og et Par fæle, udtraadte, sorte Brunnelsko. Synet af hende skal tilføje Jean en ligefrem, fysisk Smerte. Men "Tjenerne" puffer ham diskret i Ryggen: der er ingen Vej tilbage! Jean og Komtessen sætter begge deres Navne under paa det af Sagføreren opsatte Dokument. Sagføreren pakker det sammen med en Bemærkning om, at idag om en Maaned skal han komme tilbage med Dokumentet i lovformelig og stemplet Stand. Han gaar. Nu begynder Præstens Mission: Komtessen finder en lang Skammel frem, lægger sig paa Knæ og trækker den modstræbende Jean ned ved Siden af sig. "Tjenerne" tager Opstilling bagved. Præsten skrider til den hellige Handling. Han spørger Komtessen, om hun vil gifte sig med "Ungkarl Jean Hebertot". Hun nikker energisk og klapper Jean paa Kinden. Hans Ansigt udtrykker den største Væmmelse. Præsten siger derefter:

Titel: Saa tilspørger jeg da dig, om du vil ægte Jomfru
Bolette de Compiègne; Komtesse til Chateau Leoville?

Jean ryster afgjort paa Hovedet, det kunde da aldrig falde ham ind. han er da ikke tosset. - Præsten ser forundret paa ham. "Tjenerne" kigger paa hinanden. Præsten spørger en Gang endnu. Jean ryster atter med et glad og fjollet Smil. Nu blander den lille Skomager (Fr. Buch) sig i Handlingen. Han beder præsten endnu en Gang fremsætte Spørgsmaalet. Jean maa have misforstaaet det. Samtidig ser han sit Snit til at give Jean et Par velrettede Spark og da Jean

for tredje Gang bliver adspurgt, svarer han - med et skraat Sideblik til Skomageren, som staar med Foden løftet til et nyt Spark - "Ja"! Kontessen bliver herover ganske vild. Hun falder Jean om Halsen. Præsten, som endnu ikke har afsluttet Handlingen, maa skille dem ad. Højtideligheden føres til Ende. De tvende giver hinanden Hænderne. Akten er sluttet. Kontessen rejser sig, tager Jean under Armen, "Tjenerne" slutter op efter dem, medens alle tilstedeværende med Undtagelse af Jean - synger en Salme, sætter Toget sig i Bevægelse i Retning af Døren til "Riddersalen". Jean og Kontessen kommer lige indenfor, da Kontessen slipper sit Tag i ham og smækker Døren haardt i - lige for Næsen af "Tjenerne", som er lige ved at faa Fingrene i Klemme. De fortsætter dog i Forening med præsten at synge.

Titel: Det er saa yndigt at følges ad
for to, som gerne vil sammen være.

54. "Riddersalen". Jean staar midt i Værelset forstenet over det Liv, der er i den gamle Komtesse. Hun har lige smækket Døren i ind til Boudoirret. Hun lukker den forsvarligt i, drejer 3 Gange om og stikker Nøglen i Lommen. Med 70 Aars opsparet Appetit gaar hun derefter løs paa Jean. Han leger Tagfat med hende, bare for at holde hende fra Livet af sig, gemmer sig bag Borde og Stole, men da han ser, at hendes Efterstræbelser er alvorligt ment, beslutter han at ruste sig for at kunne forsvare sin Nevtralitet. Han kigger sig om - og finder den gamle Rustning. Medens han holder hende i 3 Skridts Afstand ved Hjælp af et mægtigt Slagsværd, trækker han i Rustningen. Da han demonstrerer den, finder han selvfølgelig Støvekosten, der fungerer som Fjerbusk og Snapse-

flasken, som han stikker til sig. Denne sidste Manövren følges af et graadigt Blik af Komtessen. Saaledes udsustet til Tønderne, afslaar han med udmærket Virkning flere velrettede Angreb paa hans Dyd. Da Billedet afbrydes, er han begyndt at danne sig en Dækstilling.

55. Paa den anden Side af Døren har Skomageren og Skræderen taget Ophold for at sikre sig, at Jean ikke undflør. De skiftes til at holde Vagt. Da Billedet begynder sover Skomageren, medens Skræderen, bevæbnet med en Gulvskrubbe, gaar Skildvagtgang frem og tilbage foran Døren. Tiden til Afløsning er inde. Han vækker Skomageren, der - mens Skræderen sætter sig til at sove op ad Dørstolpen - skuldrer en Fejekost som Gevær og giver sig til at gaa frem og tilbage.

Titel: Maanedsdagen derefter.

56. "Riddersalen". Jean har ved at stable Stole, Borde, Kister oml. sammen etableret sig en fortrinlig Dækstilling, bag hvilken han har kunnet udholde Komtessens ihærdige Belejring. Han har Slagsværdet ved Lænd, mens han bruger et Par gamle Bösser, der hang paa Væggen, som Kanoner. Mens nu Komtessen foretager sit sidste, meget voldsomme Angreb paa Fæstningen, som hun endog synes at have Held til at indtage. Da fyrer den Belejrede - med Uret i Haanden, thi der er kun faa Minutter tilbage, inden Fristen udløbe - med skarpt. I Røg og Damp slaar Jean Angrebet tilbage. Ved Hjælp af Slagsværdet lykkes det ham at kæmpe sig frem til Døren. Med Ryggen mod denne og med Slagsværdet i uafbrudt Aktivitet formaar han at holde Stillingen. Han har stadig Uret i Haanden og tæller Sekunderne. Endelig gaar Døren op. I Døraabningen ses Sagføreren

samt Skræderen og Skomageren, der griber den segneførdige Jean og bærer ham ind i

57. Boudoiret, hvor han anbringes paa en Sofa og stænkes med Vand. Dette besörges af Skomageren, medens Sagföreleren og Skræderen har deres Mas med at holde den rasende Furie tilbage. Omsider kommer Jean til sig selv. Sagföreleren overgiver ham Dokumentet, ifölge hvilket han er Baron og elnsbesidder. Jean stikker det henrykt til sig - Lönnen for en lang Maanedes Pine. Stöttet til Skomageren og Skræderen forlader han Huset, mens Sagföreleren söger at tale Komtessen til Fornuft, hvad der öjensynlig ikke lykkes ham.
58. Foran Huset. Jeans Automobil holdes parat. Jean ud. De omhyggelige "Tjenere" anbringer den endnu udmattede Jean i Vognen og finder ogsaa selv Plads. Chauffören faar ORDre til at köre hurtigt, da Komtessen i det samme viser sig i Indgangen til Huset, fulgt af Sagföreleren. Vognen körer. Komtessen ud paa Vejen, vridder fortvivlet sine Hænder. Sagföreleren trænger ind paa hende for at berolige hende. Hun misforstaar Hensigten og falder ham om Halsen. Han flygter rædselsslagen sin Vej. Hun staar et Øjeblik tvivlraadig, Saa stikker hun i Rend i samme Retning som Automobillet.
59. Foran Huset i Quartier-latin. Automobillet standser. Jean og hans "Tjenere" stiger ud. Op i Huset.
60. Studenterkvisten. Aktionærlerne i A/S Tro, Haab og Kærlighed! - samt Jeans to Kammerater Jaques og Lorraine er forsamlede. Jean ind, fulgt af Skræderen og Skomageren. Almindelig Glæde (ündtagen

hos de to Studenter), da man erfarer om den vellykkede Ekspedition.

Vaskekonen (Olga Svendsen) giver Jean et Smækkys).

I dette Øjeblik braser Komtesse de Confiègue ind i Stuen. Hun bliver rasende, da hun mener at gribe Jean i at holde Elskerinder. Hun farer frem mod Jean, men Vaskekonen tager den lille Komtesse, bukker begge Ender sammen paa hende og sætter hende udenfor Døren. Frisören bestiger nu Talerstolen for at holde en begejstret Velkomsttale til Helten Jean. Forsamlingen skal netop til at udbringe Leveraab for ham, da Komtessen paany braser ind. Et Par haandfaste Herrer sætter hende igen paa Døren. Man sætter sig nu til at affatte et Brev til Hr. Chanteloup.

Da man er allermest optaget, viser Komtessen sig igen. Nu vil man ikke længere vide af hendes Forstyrrelser, hvorfor man resolut griber hende og anbringer hende i et Klædeskab, der laases af. Saa dröfter man igen Brevets Indhold. Det kommer endelig til at lyde saaledes:

Titel: Hr. Sikkerhedsnaalsfabrikant Chanteloup.

Baron J. de Conpiègue til Chateau Leoville vil imorgen Middag Kl.12 göre Dem sin Opvartning, for at anholde om Deres Datters Haand.

Brevet læses op og godkendes. Nye Hurraraab for Jean.

61. Næste Dag hos Chanteloup. Millionæren sodder ved sit Skrivebord. og gennemlæser fornöjät Brevet fra "Baron J. de Conpiègue". Hans Ansigt er et straalende Smil. Han aner selvfølgelig ikke at Baronen er identisk med Jean Hebertot. Datteren kommer ind, ifört Overböj. Hun har nylig været et Par Ærinder i Byen. Glad og op-

rönt trækker Faderen hende til sig for at fortælle hende den store Nyhed, som han gaar ud fra, vil berede hende en stor Glæde, nemlig at hun skal giftes med en Baron. Hun er mod Forventning ikke saa henrykt, men Faderen slaar det hen. Nu kan hun jo i hvert Fald se paa ham, før hun tager nogen Bestemmelse. Han kommer Kl.12. Og han skubber Datteren blidt gennem Døren ind til hendes Værelse, nu maa hun fikse sig lidt op til Baronnen kommer. Men Madeleines sidste Ord: Jeg tager ham aldrig. Jeg vil giftes med den fattige Student, som elsker mig, og som jeg elsker! Gaar. Chanteloup trækker sig gennem en anden Dør tilbage for at iføre sig Kjole og hvidt.

62. Foran Palæet. Et fornemt Köretøj med 8 Heste, Kuske og Tjenere ruller op. Ud stiger Baron de Compiègue alias Jean Hebertot. Portene flyver op paa vid Gab. Portneren og Tjenerne bukker umaadeligt dybt. JEAN tager en Mønt frem fra en Vestelomme, rækker den ud. De to Tjenende Kryb bukker endnu dybere, men da Tjeneren rækker Haanden ud for at tage imod Drikkeskillingen, maaler Jean ham genkendende gennem Monoclen - og rækker ham i Stedet for sit Visitkort, hvorpaa staar: J. de Compiègue. Baron til Château Leoville. Tjeneren bider sig i Læben af Arrigskab, men tør ikke andet end at bukke. Förer Jean videre.
63. Madeleines Salon. Hun sidder ved sit lille Rokokko-Skrivebord, endnu i Overtøjet. Hun tørrer sine Øjne med sit lille Kniplingslommelørklæde. Sætter sig til at skrive et brev til Faderen af følgende Indhold:

Titel: Kære Fader!

Jeg vil ikke giftes med din Baron og forlader dig

derfor for at søge Tilflugt hos min elskede Student.

Din

Madeleine.

Hun lægger Brevet i Konvolut, anbringer det paa et iøjnefaldende Sted og tager i et langt, dvælende Blik Afsked med Barndomshjemmet.

64. Hall. (Som det vil ses af Rummets Beskrivelse i Billede 9), er der fra Hall to Døre, som ligger tæt ved Siden af hinanden, eller støder op til hinanden i et Hjørne. Det ene fører ind til Millionærens Arbejdsværelse, den anden til Madeleines Saloner). Tjeneren og Jean. Førstnævnte slaar Dørene til Millionærens Værelse op. Jean gaar ind. Tjeneren lukker Døren igen. Saa hurtigt som muligt efter at Jean er forsvunden ind til Millionæren, kommer Madeleine til Syne i den anden Dør. Hun er tæt tilsløret og gaar hurtigt gennem Hall. Tjeneren ser forbavset efter hende.
65. Udenfor Palæet. Madeleine ud, lister sig med hurtige Skridt bort langs med Husfacaden.
66. Millionærens Værelse. Jean har anbragt sig i en Stol, saaledes at Chantaloup, naar han kommer fra sit Omklædningsværelse, ikke straks vil faa Øje paa ham. Han ser Chantaloup i Døren lægge sit Ansigt i ærbødige og venlige Folder. Saa gaar han ind i Stuen - - - og staar Ansigt til Ansigt med Jean, Fattigstudenten. Ærbødigheden og Venligheden er med eet strøget af ham. Han kræver en Forklaring, Jean, som har bevaret den overdrevne Höflighed, siger nu:

Titel: Maa jeg præsentere Dem mit Adelsbrev!

Chanteloup gennemlæser med Omhu Dokumentet, som berettiger Jean til at kalde sig Baron. Da han har læst det til Ende, antager hans Fysiognomi paany Præg af Höflighed og Ærbödighed. Han vøder ham tage Plads, byder ham Cigar, viser ham tusind smaa Opmærksomheder. Bliver saa pludselig nervös: hvor bliver Datteren af. Giver Jean - Undskyldning og gaar ind for at hente hende.

67. Madeleines Salon. - Chanteloup ind, finder ikke Datteren, men derimod Brevet. Bliver ude af sig selv af Hidsighed, kalder paa Kammerpigen, skælder hende Bælgen fuld. Bekæmper sin Hidsighed og gaar, saa rolig det er ham muligt at blive, ind til Jean.

68. Millionærens Vørelse. Chanteloup stikker sin halve Overkrop ind og sger blot:

Titel: Hr. Baron vil nok undskylde min Datter et Øjeblik, hun er her lige straks.

Jean undskylder selvfølgelig.

69. Madeleines Salon. Chanteloup ind, ganske ustyrlig: hvad Pokker skal han dog finde paa. Han konfererer med Kammerpigen, som jo ved, hvor Fattigstudenten boer. Chanteloup faar i en Fart fat i sin høje Hat, tager Kammerpigen ved Haanden og styrter ud gennem Døren til Hall.

70. Foran Palæet. Chanteloup (Kjole og hvidt og høj Hat) ud sammen med Pigen. Afsted alt det, Remmer og Tøj kan holde.

71. Millionærens Værelse. Jean gaar taalmodig op og ned ad Gulvet. ~~84~~
Standser og retter paa et Skilderi, som hænger skævt.
72. Studenterkvisten. Samtlige Aktionærer i A/S Tro, Haab og Kærlighed! er samlet. De har anbragt sig i alle mulige magelige Stillingen. Nu synes alle ikke at være i Tvivl om Udfaldet af deres Proteges Forehavende. Ogsaa Jeans Kammerater Jaques og Lorraine er tilstede. Nu styrter Madeleine ind i Stuen, opløst i Taarer. Aktionærene slutter Kres om hende. Hun kan næppe tale for Graad. Endelig faar hun det frem:

Titel: Min Fader vil tvinge mig til at ægte en Mand, jeg ikke elsker. I maa forsvare mig mod min Fader.
Jeg vil giftes med Jean!

Aktionærene slutter endnu fastere Ring om hende. De skal nok beskytte hende. Der høres et mægtigt Bulder paa Trapperne. Man aner, at det er Madeleines Fader, som kommer for at hente hende, og enes om at gemme hende. Men hvor? I Skabet selvfølgelig! Skabet maa være stillet saaledes, at Døren vender ud mod Publikum). Skabet lukkes op. Inde i Skabet ser man Komtessen, som har hængt sig paa en af Knaggerne. Madeleine viger tilbage ved det uhyggelige Syn, og nu gaar Døren til Stuen op, og ind kommer Chanteloup, Madeleines Kammerpige og fire Betjente. Aktionærene, som har dannet Ring om Madelaine, maa selvfølgelig vige for den bevæbnede Magt. Betjentene griber fat i Madeleine og trækker afsted med hende. Hele Horden følger efter. Tilsidst er Scenen tom Skabsdøren er bleven staaende aaben. Pludselig ser man "Liget" af Komtessen bevæge sig, løsne Strikken om Halsen og ganske rolig spasesere ud af Skabet. Nu ses det, at hun har kunnet holde sig "hængt"

ved at staa paa en lav Hylde. Hun trisser lidt rundt i Stuen, i aabenbar Længsel efter en Snaps. Alle Flasker er inidlertid tomme. Da hun ikke kan finde andet at vedå sin temmelig forvante Gane med, skruer hun Kuppel og Glas af Vægeholder og Bordlampe og tammer Beholderen for Petroleum, der synes at bekomme hende rigtig vel, thi hun lægger sig velbehagelig til Rette og sover ind.

73. Millionærens Værelse. Jean vandrer endnu op og ned ad ~~XXXXXXXXXX~~ Gulvet. Han finder et Fnug paa Tæppet, tager det op og putter det i Kakkelovnen. Retter paa en Stol, som staar skævt. Fortsætter sin Vandring.
74. Gadebillede. Et fantastisk Optog. I Spidsen den kjoleklædte Chanteloup med Hatten bag i Nakken. Efter ham Betjentene med Datteren, som lader sig trække afsted. Tilsidst hele Klyngen af Aktionærerne, der med truende Fagter mod Chanteloup raaber op om Börnemisbrug. Endvidere Jaques og Lorraine, der öjensynlig befinder sig vel ved Situationen: der er jo Sandsynlighed for at de vinder de 5 Francs fra Jean.
75. Millionærens Værelse. Jean gaar stadig frem og tilbage. Gabe . Giver sig til at spille Klink med sig selv. Bliver ogsaa ked af det. Gaar igen frem og tilbage.
76. Foran Palæet. Det interessante Optrin paa Billede 74 er nu naaet hjem. Porten aabnes. Chanteloup, Datteren, Kammerpigen og Betjentene ind. Portnern vil formene Aktionærerne ADGANG, men alle trænger paa, og det lykkes dem ogsaa alle at slippe ind.

77. Millionærens Værelse. Jean standser sin Gang, ser paa Uret: nu har han ventet i to Timer. Nu vil han ikke vente længere. Skrivel paa et Ark Papir. følgende:

Titel: Herr Chanteloup.

Der er Grænser for, hvad man kan byde en Adelsmand, tilhørende en af Landets ældste Familier.

Farvel og Tak!

Under min Haand og Deres Segl.

3e Marts 1914.

Jean de Compiègne.

Forsegler Brevet, tager sin Hat for at gaa. Idet samme kommer Optøget ind. Datteren, der skjuler sit Ansigt, bliver puffet frem imod Jean, der slutter hende i sine Arme. Hun gør først Modstand, men da hun ser op og faar Øje paa sin Fattigstudent, falder hun ham om Halsen. Jean hører imidlertid ikke til de sentimentale Mennesker og forresten minder nogle kraftige Ryk i Frakkeskøderne ham om hans Pligter. Med den kendte Haandbevægelse antyder han overfor sin Svigerfader, at han gerne ser Medgiftsspørgsmaalet klaret med det samme. Chanteloup har intet derimod. Han finder en lang Række Pengeposer frem, hvoraf Jean overlader sine Kreditorer den ene til Deling. De raaber i den Anledning et Hurra for det unge Par, hvorefter de gaar. Jaques og Lorraine vil benytte Lejligheden til ogsaa at forsvinde, men Jean hugger dem i Farten og minder dem paa en temmelig brutal Maade om de 5 Francs, de har tabt. De tror først, det er Spøg, og griner fjollet, men Jean bliver ved sit: han vil have de 5 Francs, han har vundet, og de to ulykkelige Byre maa

maa skillinge sammen til de sølle 5 Francs, Jean stikker dem be-
gærligt i Lommen - - og forærer derefter sine to gamle Kammerater
en Pose Penge til Deling. De gaar. - Chanteloup - nu alene med
sin Datter og Svigersön. Madeleine siger:

Titel: Hör Jean! i Grunden burde Du betale Færs 50,000
Francs, for det er ham, som har forstrakt dig med
Driftskapital!

Jean og Chanteloup glør forundrede paa hånanden. Hun forklarer
dem leende Sammenhængen. Billedet - og Filmen slutter med, at de
to Mandfolk ler ganske ubehersket over Skøbnens pudsig Spil.

Lærings

Fra. Land og Højskole

1.

10

STK ⁴⁵ NR.

10943

PERSONERNE.

Jean, Student. *Alstrup*

Chanteloup, Millionær og Sikkerhedsnaale=

fabrikant. *M. Ball*

27-34.

Madeleine, hans Datter. *F. H. Lind*

Comtesse de Compiegue.

En Skrædder. *F. P. P. P.*

En Frisør.

En Blomsterhandler.

En Vaskekone. *M. P. P. P.*

En Hermand. *P. P. P.*

Pakledring

*Personlige
Bemærkninger:*

1. Universitetstrappen.—De unge Studenter kommer fra Forelæsning. I Forgrunden de tre Venner, Jean, Jaques og Lorraine Arm i Arm leende og muntre. Forsvinder ud af Billedet i Forgrunden.

2. ~~Stærk befordret Gade med fornemme Butikker. Et Automobil ruller ind i Billedet, gør holdt foran en Butik. En ung, meget smuk og statelig Dame, Mlle Madeleine Chanteloup, den stenrige Sikkerhedsnaalefabrikant Chanteloups eneste Datter, træder ud af Vognen for at gaa ind i Butikken. I samme Øjeblik kommer Jean, Jaques og Lorraine forbi. De standser uvilkaarlig, stumme af Beundring. Mlle Madeleine taber paa Vejen tværs over For- tovet en Pakke. De styrter alle tre frem for at tage den op. Jean er den heldige. Tilbageleveringen akkompagneres fra Jeans~~

1a.

2. En Port.

Paakl:

Pers. Rekv:

Stærkt Regnvejr. De tre Venner i Løb ind i Porten for at dække sig for Regnvejret. Straks efter en ung smuk Dame Mlle Madeleine Chanteloup, der ligeledes søger Beskyttelse for Regnen. De tre Venner hilser ærbødig, Damen ser meget ulykkelig ud - ingen Paraply - ingen Vogn. Et Forretningsbud med en stor Æske kommer løbende ind i Porten, han stiller Æsken paa Jorden og ryster sig. Jean faar en Idé, han beder Budet om Lov til at laane Æsken, lover ham en god Drikkeskilling, napper Laaget af Æsken, tager en Damehat ud af Æsken og anbringer den i Laaget, tilbyder at ledsage Damen og dække hende med den store Æske. Hun tager leende mod Tilbudet, de gaar ud i Regnen, Jean holdende Æsken med Bunden i Vejret beskyttende over hende. De to Kammerater ser beundrende efter Damen og misundelige efter den opfindsomme Jean.

2a. Udenfor Mlle Madeleines Hjem.

Madeleine ledsaget af Jean standser udenfor Porten. Hun takker ham med et venligt Smil, Jean straalere af Lykke, han stikker i Løb tilbage med sin Æske.

2b. I Porten.

Jean tilbage, leverer Budet Æsken og en Drikkeskilling, som han roder længe efter, fortæller med vigtig Mine, hvem Damen var. Tekst: Ved I hvem det var, det var Millionæren Chanteloups Datter. De 2 andre er misundelige og haaner ham, han indgaar Væddemaal med dem.

3. Paahl:

Pers. Kehv:

4. Paahl:

Pers. Kehv:

2.

Side af elskværdige Spilipper, der faar Madeleine til at smile. Hun synes svært godt om den kenne og livlige Fyr, forsvinder ind i Butikken. Jean tilbage til de to Venner, hoverer. De vil trække afsted med ham, men han vil blive, til hun kommer ud igen. Han spørger Chaufføren, hvem den unge Dame er, faar det at vide. Vennerne trækker igen i ham. Nu kommer Madeleine. Hun skraar værdigt over Fortøvet, ind i Bilen, der kører. Jean har gjort sig alle tænkelige Anstrengelser for at faa et Blik, men forgæves. Vennerne haaner ham, han bliver arrig: Det var da tydeligt nok, at hun var forelsket i ham. Det ene Ord tager det andet. Til sidst siger han:

Titel: Jeg vil vædde 2 Francs med hver af jer om, at hun inden et halvt Aar skal være min Kone!

Vennerne gaar leende ind paa Forslaget. De fortsætter alle 3 deres Vej.

3. Foran et beskedent Hus i Quartier latin. De tre Venner ind i Huset.

4. En temmelig stor atelierlignende Kvist. Gennem et stort Vindue tilhøjre i Baggrunden Udsigt over Seinestadens Tage. Jean, Jacques og Lorraine ind. Jean har endnu ikke tabt Troen paa sit Forehavende. Meget selvsikker. Begynder Forberedelserne. Han vasker og reder sig og renser Negle. Jo mere Vennerne haaner ham, jo mere sejr sikker bliver han. Vent bare, siger han, den ler bedst, som ler sidst. Nu efterser han sin Paaklædning kritisk. Der er nok et og andet at udsætte paa den. Han sender sammenlignende Blikke fra sin egen Dress til de andres, finder paa at supplere sit Toilette med enkelte Stykker af de andres Garderobe. Jacques og Lorraine maa stikke Fødderne frem. Jean udvælger sig den enes venstre og den andens højre Sko, tager dem paa.

6. Paahl:

Pers. Kehw:

7. Paahl:

Pers. Kehw:

8. Paahl:

Pers. Kehw:

3.

Den ene to Munre for stor, den anden et Nummer for lille. Jaques maa ofre en Flip, den er renere end Jeans, og Lorraine et Slips, som er elegantere. Jean har heller ingen Manchetter, men det har Lorraine, og Jaques har en høj Hat, som faar en Omgang med Blanksvarte. Vennernes Lommeskillinger samles. De udgør 3 Fres. 57 Cms. Og saa er Jean endelig parat til sit Frieri. Han vinker overlegent til Farvel. Jaques og Lorraine griner.

5. ~~Scene fra Billede 3. Jean ud.~~

6. En Droskeholdeplads. Kun Hestedrosker. Jean hen til en af dem. Giver uhyre vigtig en Ordre. Tager Plads i Vognen, som ejede han allerede hele Verden - Sikkerhedsnaalefabrikantens Datter inklusive. Drosken kører.

7. Foran et Pala. Jean træder ud af Drosken. Han er ikke læn- gere saa kry som før. Kusken faar Ordre til at vente. Jean betæn- ker sig et Par Gange, før han ringer. Ser op og ned ad sig selv. Skyder Modet op i Livet. Ringer. En Portner viser sig i den halvtaabnede Portdør. Jean sætter en Fod imellem, forklarer at han endelig maa tale med Hr. Chanteloup. Portneren lukker ham ind med et mistænksomt Blik til hans Kostume.

Jean ind. Kusken er i Mellenti- den steget ned fra Bukken og har anbragt sig paa Vogntrinet, hvor han falder i Søvn.

8. Inde i Porten. Portneren maaler han skeptisk, kalder ad en Tjener, rækker vanemæssigt Haanden frem til Drikkepenge. Jean tager den, trykker den hjærteligt. Portneren misfornøjet. Jean forstaar Hensigten, tager sine fattige Skillinger frem og lægger to Sous-Stykker i den stadig udstrakte Haand. Portneren

9. Paahl:

Pers. Kehv:

10. Paahl:

Pers. Kehv:

11. Paahl:

Pers. Kehv:

4.

kigger omhyggeligt, ironisk paa Pengene, kalder Jean tilbage og giver ham Pengene igen. Jean opfatter det som en Venlighed og takker høfligt. Gaar med Tjeneren op ad Trappen.

9. Hall. I Baggrunden to Døre, en til Sikkerhedsnaalofabrikantens Arbejdsværelse og en til Madeleines Salon. De to Døre ligger tæt ved Siden af hinanden. Fra Forgrunden kommer Tjeneren og Jean ind i Billedet. Tjeneren tager opstilling ved Døren ind til Millionærens Værelse, men uden at gøre Mine til at vil le gaa ind. Jean ser uforstaaende ud; men Tjenerens Geborder bliver efterhaanden saa tydelige, at de ikke er til at misforstaa. Jean tager sine Skillinger frem, stikker Tjeneren nogle Sous-Stykker. Tjeneren lader som om han endnu intet har modtaget, holder stadig Haanden fremrakt. Jean lægger lidt til i den, men Tjeneren er endnu ikke tilfreds. Jean maa aflevere alle 3 Francs og 57 Centimer, han har paa sig, og maa endda vende Lommerne til Bevis for, at han ikke ejer mere. Med en hoven Gestus, som vilde han dermed sige: sikken en Herre! - stikker Tjeneren Jeans 3 Francs og 57 i Lommen og banker derefter paa.

10. Chanteloups Arbejdsværelse. Chanteloup, en lille trivelig Mand med Skægfrisur som Fallieres - underholder sig med sin Datter. Hun viser ham sine Indkøb. Det banker. Tjeneren ind, forklarer, at der er en Person af mistænkeligt Ydre, som vil tale med Fabrikanten. Datteren vil fjerne sig, men Faderen beder hende blive. Den Person kan vist ordnes i Entréon. Gaar efter Tjeneren ud i Hallen. Datteren nærmer sig Døren for at se, hvem den fremmede er.

11. Hall.- Jean meget nervøs. Tjeneren aabner Døren for Fabrikanten. Bag denne ses lige et Glimt af Madeleine. Døren lukkes.

13. Paahl:

Pers. kehv:

14. Paahl:

Pers. kehv:

5.

Fabrikanten spørger, hvem han har den Ære at tale med og i hvilket Ærinde. Jean staar og famler i det. Undskylder sig med, at det er ham umuligt at tale, saalænge Tjeneren er tilstede. Denne faar Ordre til at gaa og forsvinder med et knusende Blik til Jean. Denne forklarer nu, medens Chanteloup tydeligt ytrer sig Utaalmodighed, sit Ærinde, alt imedens han drejer sin Hat indlem Fingrene. Han vilde da gerne fri til Fabrikantens Datter. Chanteloup ser bestyrtet paa det unge Menneske og siger:

Titel: Jeg hørte ikke rigtigt Deres Navn før. Hvor ligger Deres Godser? Eller hvorledes har De tænkt Dem at underholde min Datter? Hendes Skrøderregning beløber sig aarlig alene til 70,000 Francs.

Jean slaar sig for Brystet. Han vil "arbejde". Naar man elsker en Kvinde faar man Kræfter og Ideer! Men Chanteloup slaar afværgende ud med Haenden. Jean falder paa Knae. Men nu bliver Chanteloup grov og smider Jean ud. Chanteloup ind i sit Værelse.

12. Arbejdsværelset. Man ser Madeleine lyttende ved Døren. Hun trækker sig tilbage. Døren gaar op. Chanteloup ind, rasende over den Tjeners Frøkhed. Madeleine beroliger ham.

13. I Porten. Ved opgangen til Trappen, der fører op til Hallen staar Tjeneren fra før og Portneren. De lytter og fniser. Ryger begge paa engang tilbage. Jean kommer rutschende ned ad Trappen og roder i Portrummet, før han kommer til sig selv. Han kommer nøjsommeligt paa Benene og lusker slukerret af.

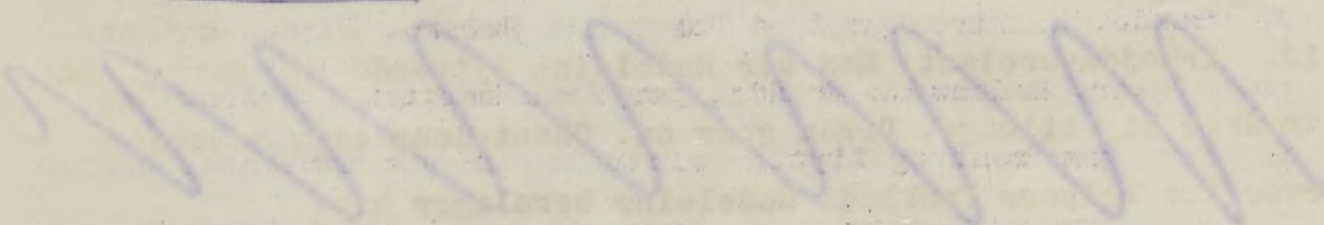
14. Gaden.— Kusken sover endnu. Jean beslutter at benytte Chanteloups Gade. Ganske stille lister han bort paa Tærne langs Husmuren.

15. Paahl:

Pers. Kelt:

16. Paahl:

Pers. Kelt:

6.

15. Studenterkvisten. Jaques og Lorraine humper rundt med hver en Støvle paa, utaalmodigt ventende Jeans Hjenkomst. Endelig kommer han. Han bestormes med Spørgsmaal, Vennerne kræver ham for de 2 Francs. Han siger:

Titel: Sagen er endnu ikke ganske i Orden, men jeg har det bedste Haab!

Men i det skjulte bider han Negle og ser uhyre betanksom ud. Hvordan skal han klare den? Da faar han en lys Idé. Han siger:

Titel: Jaques og Lorraine, gør mig en Tjeneste. Gaa rundt til alle mine Kreditorer, Skredderen, Skomageren, Barberen, Blomsterhandleren og Vaskerinadammen og bed dem alle kigge op til mig med det samme.

Vennerne ser forundrede paa han, til det gaar op for dem, at han taler alvorligt. Saa gør de Mine til at ville gaa, men opdager, at de hver kun har 1 Sko. Jean maa aflevere de laante Genstande. Han trækker i et Par gamle Sutsko. Jaques og Lorraine gaar. Medens de er ude, gør Jean Kvisten i Orden. Han fejer og gør rent og flytter sluttelig om paa Møblerne, saaledes at Stuen nu minder om en Forsamlingsaal med Talerstol.

16. Foran Huset. Skaren af Indbudte med de to Venner Jaques og Lorraine i Spidsen. Flokken standser foran Huset. Kreditorerne gør en hel Bunke Spørgsmaal, som Jaques og Lorraine er ude af Stand til at svare paa. Kreditorerne er: Skomageren med sit Skødskind, Skrædderen med Saks og Alen, Barberen, hvid Kittel og med krøllet Frisure eller højt, tørt Haar, Blomsterhandleren med en kolossal Chrysantemum i Knaphullet og endelig

17. Paahl:

Pers. Kehv:

7.

Vaskerimadammen i stort, hvidt Forklæde og med opsmøgede Armer.
De gaar allesammen op i Huset.

Titel: Jean foreslaar sine Kreditorer Dannelsen af et Aktie=
selskab til Fremme af Ægteskab mellem ham og Madeleine
Chanteloup. Kreditorerne skal hver yde Bidrag til
hans personlige Udstyr.

17. Studenterkvisten. Flokken fra forrige Billede kommer ind og
finder Jean staaende bag et Bord, der er stillet paa Enden og
forestiller Talerstol. Spørgende Miner. Han beder Dem tage
Plads rundt om. Tiltagende Forundring. Jean forelægger i et
stærkt agitatorisk, vel tilrettelagt Foredrag sit Forslag. Kredi=
torerne minder om en Række Spørgsmaalstegn, som dog smiler vel=
villigt. Smilende udløses i voldsomme Bifaldstilkendegivelser,
da Jean slutter med at sige:

Titel: Og den Dag, Medgiften forfalder, udbetaler jeg
~~her~~ af mine Kreditorer det dobbelte af Deres Tilgo=
dehavende!

Jeanstiger som en anden Cæsar ned fra Talerstolen. Han hyldes.
Skomageren begærer Ordet hos Dirigenten, Jaques. Han vil tale fra
sin Plads, men jages op til Talerstolen. Han forsøger at krav=
le op men kan ikke naa. En Skammel lægger det nødvendige Kvar=
ter til hans Vækst. Han anbefaler Forslaget. Ned. Derefter for=
langer Skrædderen Ordet. Han er for lang til Talerstolen. Man
maa ligge paa Knæ. I sin Tale foreslaar han, at der af Kredi=
torernes Kreds vælges en Kontrolkomité med raagivende og admi=
nistrerende Myndighed. Forslaget vedtages med Akklamation. Eric

18. Paahl:

Pers. Rehv:

19. Paahl:

Pers. Rehv:

8.

anden Side foreslaas Skræderen og Skomageren til Medlemmer af Komitéen. Jean stiller sig i Positur med Skomageren paa sin ene og Skræderen paa sin anden Side. Paany Bifald. Frisøren springer op paa en Stol og raaber:

Titel: A/S Tro, Haab og Kærlighed længe leve!

Hurraraab, Derefter Afskedstagen. Alene tilbage bliver Jean og Kontrolkomitéen.

18. Foran Huset. Kreditorerne, Jaques og Lorraine ud. Gaar hver til sit.

Titel: Kontrolkomitéen arbejder. Man enes om at avertere efter 50,000 Francs til Driftkapital.

19. Jean forhandler med Skomageren og Skræderen, der begge er uhyre opbløst af Stolthed over deres nye Værdighed. Skomageren gaar op og ned ad Gulvet med Hænderne paa Ryggen. Skræderen anstrænger sig for at se eftertænksum ud. Der diskuteres, hvorledes den fornødne Driftkapital skal skaffes tilveje. De bliver enige om at avertere efter 50,000 Francs. Avertissementet affattes. Jean tager et Fotografi af sig selv ud af Ramme og giver det til Skomageren. Denne og Skræderen gaar. Jean alene, gnider sig i Hænderne. Det er efterhaanden mærket. Jean nuller et Gardin ned for Vinduet. Det bliver helt mørkt i Stuen. Jean tænder et Lys, gaar i Seng, slukker Lyset, sover ind.

Titel: Næste Morgen. Jean vaagner op til Daad.

20. Paahl's

Pers. Rehw's

21. Paahl's

Pers. Rehw's

9.

20. Samme Interiør som i forrige Billede. Jean vaagner, lader Rullegardinet gaa tilvejs. EEn Avis stikkes i Brevkassen. Jean gaar hen og henter den. Avertisementet vises:

Hallo, hallo, hallo.

Et komisk
Fotografi
af
Jean.

Faar De ikke uvilkaarlig Tillid til denne Mand? Han foreslaar Dem at anbringe 50,000 Francs i en solid Forretning, som garanteret vil give Dem 100,000 igen. Opsøg denne Mand inden det er for sent. Hans Navn er Jean. Han træffes i Dag efter 12 paa Hotel Esplanade.

Jean læser Annoncen højt for sig selv og beundrer synlig sit Portræt. Han springer ud af Sengen og begynder at klæde sig paa. Hans Paaklødning er net uden at være pralende. Jakkesærmerne er lidt for korte. Det samme gælder Benklæderne. Ingen Flip og intet Halstørklæde. Paa Fødderne Slæber. Han er følt ubarberet og har langt, tjavset Haar. Han er hurtigt færdig. Gaar.

21. Hos hans Vaskekone. En ung Pige, Madeleines Kammerpige, i Snak med Vaskekonen. Jean ind, tiltrækker sig formedels den lurvede Paaklødning Kammerpigens Opmærksomhed. Han trækker sin Vaskekone hjærteligt i Haanden, beder hende vise ham nogle hvide Manchetskjorter. Han vrager med stor Kræsenhed, finder den smukkeste Skjorte og en Flip, som passer ham. Beder om Tilladelse til at maatte skifte med det samme. Vaskekonen viser

22. Paakl:

Pers. Kehv:

10.

ham ind i et Rum bag Vaskeriet. Medens han er derinde, forhører Kammerpigen sig om, hvad han dog er for en underlig Snegl. Vaskekonen hvisker:

Titel: Han skal giftes med en meget velhavende Dame, og alle vi, som har Penge tilgode hos ham, vil hjælpe ham dertil. Vi har lavet Aktieselskab paa ham!

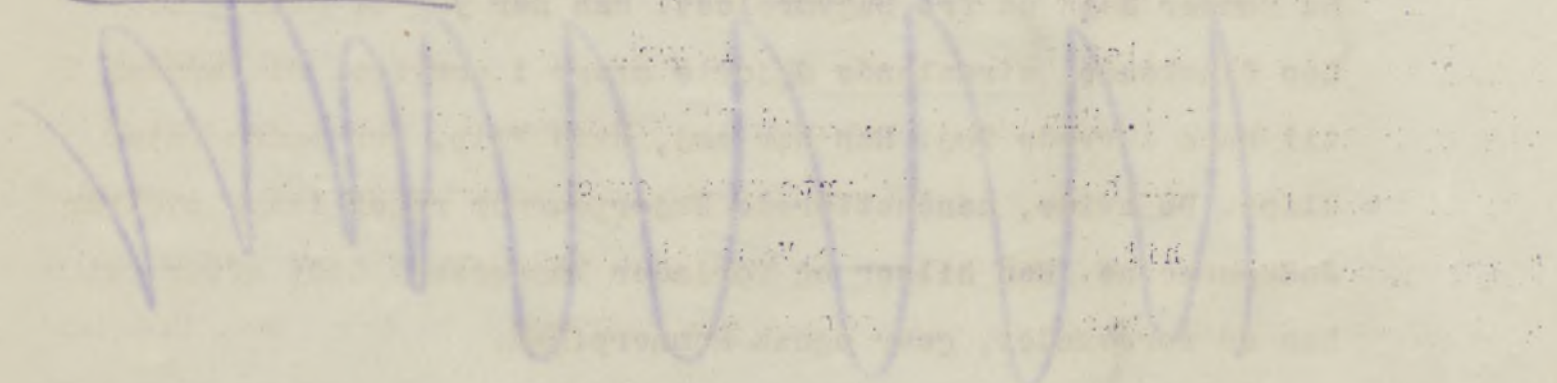
Hun viser Pigen Avertissementet.

Nu kommer Jean ud fra Bagværelset. Han ser yderst pudsigt ud. Den flunkende, straalende Skjorte staar i sørgelig Disharmoni til hans lurvede Tøj. Han har høj, hvid Flip, men endnu intet Slips. De hvide, manchetterede Skjortearmer rager langt udenfor Jakkeærmerne. Han hilser og forlader Vaskeriet. Lidt efter, at han er forsvundet, gaar ogsaa Kammerpigen.

~~22.~~ Stor Frisørsalon. I Øjeblikket ingen Kunder i Butikken. Frisøren selv gaar op og ned ad Gulvet. Døren gaar op. Jean ind, modtages med overstrømmende Høflighed. Frisøren fører ham til Sæde i Forgrunden. Man lægger Mærke til et Par Skilte, hvorpaa staar: Pedicure. - Manicure. Frisøren raaber en Ordre og fra Værelset bag Salonen kommer stormende to Damer og to Svende samt en lille bitte Lærling, allesammen i lange Kitler. De har hver sin Opgave. Chefen leder Arbejdet. Svend Nr.1 ifører Jean Friserkappe. Lærlingen tilbereder Sæbeskum og giver sig til at sæbe ind, i hvilken Anledning han maa betjene sig af en lille Stige. Svend Nr.2 sliber Kniv. Dame Nr.1 henter Rekvisiter til Neglemanicure. Dame Nr.2 kommer med en Ballie Vand, trækker - trods Protest - Strømperne af Jean og anbringer Fødderne, der er sorte som en Morians, i det hede Vand. Da Billedet

23. Paahl:

Pers. Rev:

23a Mrs. Parkerson

Jean pour mad. Mrs. Parkerson

11.

afbrydes er Arbejdet i fuld Gang. Jean føler sig som et viljeløst Offer for en ond Skæbne. Hans Hoved staar i Brus af Søbeskum.

23. Madeleines Boudoir, yndigt, ungpigeagtigt Interiør. Madeleine er - iført elegant Morgennegligé - i Færd med sit Toilette, hjulpet af Kammerpigen. Denne spørger, hvilke Sko, Frøkenen ønsker paa idag. Madeleine gaar hen til et Vægskab, som Pigen aabner. Skabets 4-5 Hylder er optaget af Sko i alle Nuancer - Laksko, Lædersko, Selskabssko, Teatersko. (Hensigten med Billedet er at vise, hvad en forvent Millionærdatter alene anvender paa en saa underordnet Del af sin Paaklædning, som Fodtøjet). Madeleine peger paa et Par Sko, Pigen tager dem frem. Madeleine sætter sig ved et lille Bord i Forgrunden, medens Kammerpigen giver hende Skoene paa. Madeleine griber Avisen, blader i den, finder tilfældigt Jeans Annonce, genkender Portrættet. Kammerpigen, der lægger Mærke til Madeleines Studsen og faar Øje paa Jeans Billede i Avisen, forklarer nu, at hun har set ham idag, og at han skal giftes med en meget velhavende Dame. For at hjælpe ham til Realisation heraf, har hans Kreditorer dannet Aktieselskab paa ham. Madeleine hører interesseret efter. Hun forstaar, at den velhavende unge Dame maa være hende selv, og hun indser, hvad de 50,000 Francs, han averterer skal bruges til. Umærkeligt glæder et Smil henover hendes Ansigt. Hun har fattet en Plan. Pigen faar Ordre til at ringe til Advokat Lefebvre og bede ham komme med det samme. Pigen gaar. Madeleine smiler igen, som om hun dvælede ved lykkelige Minder. Pigen ind, meddeler at Ordren er udført. Madeleine rejser sig. Hvilken Kjole skal hun vel tage paa idag? Pigen maa presentere hende

23a *Værker*

26. Paahl:

Pers. Rekv:

WAVY

12.

de en lang Række Kostumer, det ene kostbarere og elegantere end det andet, før Madeleine endelig bestemmer sig for en.

24. Gadebillede. Udenfor Frisøren. Jean kommer ud fra Frisørbutikken. Frisøren følger ham helt ud paa Gaden, hvor der tages Afsked. Jean føler sig til Hagen. Han er et pillet Æg. Den renvaskede Tilstand er ham uvant og ubehagelig. Han skutter sig og gaar.

25. Sikkerhedsnaalefabrikantens Arbejdsværelse. Chanteloup i Færd med sit Arbejde, da Madeleine kommer ind og siger:

Titel: Aah, Far, vær rar og laan mig 50,000 Francs. Jeg skal et Ærinde i Byen.

Chanteloup fortsætter uforstyrret sit Arbejde. Han virrer blot med Hovedet i Retning af Pengeskabet: hun kan selv tage dem. Madeleine finder Pengene frem og gaar.

26. Glatkæmmet og glatbarberet med manicurerede Hænder kommer Jean ind i Skomagerbutikken, hvor han modtages af sin Kreditor, Skomageren. Han gaar en Gang rundt om Jean: nu begynder det jo saa smaat at hjælpe. Skomageren peger paa de udtraadte Slæber og paa det lurvede Jakkesæt: nu blot et Par elegante Lakstøvler og saa en flot Habit! Han giver sig til at søge i Reolerne efter Sko. Jean faar Øje paa en Kakkelovn. Han trækker en Stol hen i Nærheden og anbringer sig saaledes, at Fødderne omtrent rager ind i Ilden. Skomageren kigger forundret paa ham. Han siger:

27. Paahl:

Pers. Rehv:

28. Paahl:

Pers. Rehv:

Titel: Jeg lider altid saa skrækkeligt af Fodkulde i den første Maanedes Tid, efter at jeg har faaet vasket Fødder!

Nu kommer Skomageren med en høj Stabel af Esker med Fodtøj - det ene Par elegantere end det andet. Jean bestemmer sig for et Par meget flotte Lakstøvler, tager dem paa. Lakken og de hvide Manchetter ser latterligt ud ved Siden af det lurvede Tøj. Men Jean selv kan ikke se det. Skomageren har imidlertid givet Lærningen Besked og gaar nu sammen med Jean.

26 *Hos Skredderen - Lærning og Skomageren ind - viser Fig.*

27. Madeleines private Salon. Ved et lille Rokoko-Skrivebord sidder Madeleine flittigt skrivende. Af og til ser hun op, og et Smil spiller da om hendes Læber. Pigen melder: Advokat Lefevre. Denne ind. *viser ham Avertissementet* Madeleine paalægger ham at anbringe de 50,000 Francs i sit eget Navn, saaledes at han ikke faar at vide, hvem det egentlig er, som har forstrakt ham med Aktiekapital. Da Billedet afbrydes, er Advokaten endnu ikke gaaet.

28. Hos Skredderen. ~~Skomageren og Jean ind. Hilsener udveksles. Man ga'r straks igang med at finde en Habit til ham. Skredderen tager et Maal og finder flere Habitter frem. Jean vrager og bestemmer sig endelig for et sort Jakkesæt med stribede Knopknapper.~~ Forsvinder bag en Dør i Baggrunden for at iføre sig det. Imedens diskuterer Skredderen og Skomageren, hvorledes man bedst til Stadighed skal kunne kontrollere ham, thi de skylder jo Aktieselskabet ikke at tabe ham af Syne. Skredderen faar en Idé: de ifører sig Tjener-Libéri og kan paa den Maade følge ham overalt. Forslaget bifaldes. Skredderen finder to Liberier frem.

28a.

Jeans i Tereket, hvor han kladder
sig om, han beundrer sig i
Spejlet.

29. Paakl:

Pers. Kehv:

30. Paakl:

Pers. Kehv:

31. Paakl:

Pers. Kehv:

14.

~~for at slippe 28. 28.~~ 28.
De løber ud, hver til sin Side. Imidlertid kommer Jean ind fra Baggrunden, elegant udhalet. Tilkaster sig selv beundrende Blikke i Spejlet. De andre to nu ind. skrædderen retter et og andet paa Jean som f. Eks. endnu intet Slips har. Han faar ogsaa en høj Hat (Prøver flere, hvorefter en er for stor, en anden for lille). Opdager Tjenerliberierne, spørger hvad Meningen er. Faar det at vide. Billiger Planen. De gaar alle tre. Jean indskærper Tjenerne, at de skal holde sig i tre Skridts Afstand bag ham.

29. Nøjagtig det samme Gadebillede som i Billederne 7 og 14.

Foran Sikkerhedsnaalefabrikantens Palæ. Drosken med Kusken sovende paa Vogntrinet holder endnu ganske som i de nævnte Billeder. Advokat Lefevre kommer ud fra Palæet. Han har øjensynlig travlt. Han kalder paa Kusken, rusker i ham - forgæves. Gaar saa. Kusken sover videre.

30. Foran Hotel Esplanade. Der sort af Mennesker, der staar til langt ud paa Gaden. Jean, fulgt af sine to "Tjenere" kommer, skaffer sig kun med Vanskelighed Adgang til Hotellet.

31. Jens Værelser paa Hotellet. Salonen. Jean og "Tjenerne" ind. Jean henrykt: han hentyder til de mange Mennesker. Det var i Grunden Synd, at han ikke lige saa godt med det samme havde averteret efter en halv eller en hel Million. Naa - men Folket venter. Jean og "Tjenerne" gør i Orden til Avdiensen. Jean stiller sig i Positur. Døren aabnes for Ansøgerne, en ad Gangen. Den første er en gammel Partikulier. Jean skildrer Foretagendets Art med overlegne Haandbevægelser, som om den Gamle maa

betragte det som en Naade, hvis han overhovedet faar Lov til at anbringe sine Penge i Jeans Aktieselskab. Men den Gamle la= der sig ikke dupere. Han ryster sindigt paa Hovedet: Nej Tak - den Forretning vil han renoncere paa. Jean stirrer paa den Gam= le, som om han var et vildt Dyr. Men den gamle giver sig ikke. "Tjenerne" forener deres uforskammede Blikke med Jeans, og un= der denne Krydsild maa han fortrække fra Lokalet. Jean gaar rasende op og ned ad Gulvet; han vil ikke holdes for Nar. "Tje= nerne" beroliger ham - og lukker den næste ind. Denne - en fin, ældre Dame - faar Jeans Foredrag, men jo længere det skrider frem, jo betænkligere bliver hun ved situationen. Hun indser klart, at hun er i Stue sammen med tre sindsyge. Hun kigger raadvild efter Udgangen. Styrter saa pludselig afsted. Jean og "Tjenerne" ser forundrede paa hinanden. Nr.3 lukkes ind. En stor, stærk Haandværksmester, der, da han har hørt Fremstil= lingen af Jeans Plan, bliver rasende og holder et Par solide, knyttede Næver op for ham, som betuttet synker i Knæ. Skal han gøre Grin med en skikkelig Borger? spørger Haandværksmesteren, i en truende Tone, hvorefter han forlader Valpladsen. De tre Helte har skjult sig bag hver sin Lænestol. De stikker nu for= sigtigt Hovederne op over Stoleryggen. Jean vinker til de an= dre. Der holdes Krigsraad. Jean affører Skomageren dennes guld= gallonerede Tjenerfrakke, giver ham sin sorte Jaket paa og ifø= rer sig selv Tjenerfrakken. Han vil ikke mere staa for Skud. Skomageren protesterer, men Jean lukker hurtigt Døren op, og Nr.4 - Advokat Lefevre kommer ind. Jean gør hemmelige Tegn til Skrædderen: nu skal vi bare se Løjer. Skomageren udvikler imid= lertid Planen. Lønge før han er færdig, siger Advokaten: Godt,

32. Paakl:

Pers. Kehv:

godt! de 50,000 Francs staar til Raadighed. Han giver sig til at pakke Pengene ud. Jean bliver længere og længere i Ansigtet, nærmer sig den fremmede, ser grundigt paa ham, som vilde han forvisse sig om, at Manden ikke er sindssyg. saa giver han ganske stille Skomageren ^{de skifter krakke igen} et Tegn om at forføje sig bort og optager selv Forhandlingen med Advokaten. Skomageren ser fortrydelig ud. Advokaten minder om et levende Spørgsmaalstegn. Jean giver en eller anden taabelig Forklaring og kvitterer for Pengene. Advokaten gaar. De tre stirrer betagne paa hinanden. Da han er vel ude af Døren, siger Jean:

Titel: Sikken Idiot!

Denne Udtalelse finder livlig Genklang hos de to andre, der benytter Øjeblikket til at nærme sig Bordet, hvor Pengene ligger og beslaglægge disse. Jean protesterer, men Skomageren og Skrædderen paaberaaber sig, at de udgør Kontrolkomitéen. De maa administrere Driftkapitalen. Jean maa pønt bede om en lille Forskud. Han faar 1000 Francs. Skomageren stikker Resten til sig. Jean vil nu ud paa en Spadseretur, tager sin høje Hat. Gaar, fulgt af de to "Tjenere!"

32. Foran Indgangen til Hotellet. Man ser de to tjenerklædte Kontrolkomitémedlemmer genne Folk bort. Bag dem kommer i ophøjet Majestæt - Jean. Han drejer om et Hjørne, "Tjenerne" slutter op efter ham.

~~33. Foran en Kunsthandlers Vindue i en fornem Gade. Sikkerhedsnaalefabrikant, Hr. Chanteloup, og Datteren Melle. Madeleine,~~

standser foran Vinduet for at betragte et udstillet stort Maleri. De udtaler sig begge meget højlydt om dets fortræffelige Egenskaber. Ubemærket kommer Jean forbi. "Tjenerne" er i Hælene paa ham. Han staar stille og hører Chanteloups begejstrede Bemærkninger. Da Chanteloup vender sig om for sammen med Datteren at gaa ind og købe Billedet, faar de begge Øje paa Jean, som flabet hilser. Madeleine slaar Øjnene ned og smiler diskret. Chanteloup ser uforskammet paa den frække Hund. Jean er eet stort, ironisk, indsmigrende Smil. Han følger - stadig ledsaget af "Tjenerne" - efter Chanteloup ind i Butikken.

34. Inde hos Kunsthandleren. Omtrent samtidig siger Chanteloup og Jean, at de vil købe det i Vinduet udstillede Billede. Kunsthandleren tager Billedet ind. Jean byder Overpris - Chanteloup: 50 Francs mere. Jean: 100 Francs stadig smilende - De to Herre - Chanteloup stadig mere rasende, Jean stadig smilende - fortsætter med at byde hinanden over. Saa løser Jean Knuden ved at knalde det ned over Hovedet paa den lange Skrædder. Almindelig Bestyrtelse. Men Jean giver Skomageren et Vink om at betale Billedets Pris. Kunsthandleren bukker smigret. Chanteloup og Datteren gaar. Jean aabner med et artigt Buk Døren for dem. Chanteloup skærer Tænder. Jean og "Tjenerne" gaar ogsaa, de sidste i 3 Skridts ærbødig Afstand.

35. Foran Kunsthandelen. Jean følger efter Chanteloup.

36. Foran fornem Café. Chanteloup og Datter ind. Jean holder Raad med sine "Tjenere". Ogsaa ind.

37. Stilfuldt Cafélokale. Ved et Bord tilvenstre i Forgrunden

tager Chanteloup og Datteren Plads, tilhøjre sætter Jean sig. Først hilser han ærbødigt paa Chanteloup, der skummer af Raseri. "Tjenerne" stiller sig op bag Jean, saaledes at han dog til Stadighed er i Stand til pr. Minespil at konferere med dem. Fire Kellnere møder op - to til hvert Bord. Jean giver imidlertid saa fyrstelige Drikkepenge, at han hurtigt har dem alle fire til sin Raadighed. Blot de bringer Serviet eller en Ske, anviser Jean 10 Francs, som udbetales af Skomageren. Gang efter Gang maa Chanteloup kalde forgæves. Kelnerne henviser stadig til Travlheden ved det andet Bord. Der er virkelig ogsaa en Del at gøre. Jean lægger for med at bestille 10 Flasker Champagne, der stilles op paa Rad. Hver Gang han vil drikke, skænker han en Slurk op af en ny Flaske. Resten bæres bort. Ligeris med Madretterne. Jean røber paa forskellig Maade, at han ikke er helt stiv i Etiketten. Han spiser f. Eks. med Kniv, stanger Tænder aabenlyst etc. Hver Gang lader Skomageren ham ved sit Minespil forstaa, at det kan man ikke. I ganske stilfærdige Gebærder viser han ham, hvordan man i saadanne Situationer barer sig ad. - Chanteloup har nu endt sit Maaltid, samtidig med, at han har set sig inderlig gal paa den Fløs. Han har det største Mas med at faa Lov til at betale, thi de fire Kelnere har saa travlt med at vaage over hver af Jeans Bevægelser, og den Kelner, som endelig nedlader sig til at modtage Betalingen, slipper selv ikke nu Jean af Syne. Da Jean ser, at Chanteloup forbereder sig til at gaa, rejser han sig ogsaa. Alle 4 Kelnere styrter til for at hjælpe ham i Besiddelse af sin Frakke, Hat, Stok og Handsker. Imidlertid kemper den tykke Chanteloup en fortvivlet Kamp med sin Overfrakke. Jean ser dette og

giver Millionæren et lille Tag. Chanteloup vender sig om for at takke, men da han ser Jean, viser han i Stedet for det hvide ud af Øjnene. Jean forlader først Lokalet eskorteret af de fire holder Døren aaben - og lader den smække i lige for Næsen af Chanteloup. Denne og Datteren ogsaa ud.

38. Gadebillede foran Caféen. Jean afventer Chanteloups og Datterens Tilsynekomst. Da de er komne et Stykke bort, holder han Mønstring over sine "Tjenere". De maa staa "Ret" og "Rør". Med en teatralisk Geberde, der betyder noget som : fremad til Sejr eller Undergang! giver Jean Ordren til Afmarsch.

39. Foran et Biografteater. Chanteloup og Datteren standser for at kigge paa Plakaterne. Jean og "Tjenerne" kommer, gør ligeledes holdt. Ved Billetgluggen staar en Herre. Jean tager Opstilling bag ham og efter Jean kommer nu Chanteloup. Da han faar Øje paa Jean, som hilser ærbødig, vender han om for at gaa sin Vej igen, men Madeleine beder ham købe Billet: Han vil saa gerne se Programmet og hvad kommer igrøvrigt Jean dem ved. Nu aabnes Gluggen. Herre Nr.1 køber et Par Billetter til de billige Pladser. Jean, som har taget "Tjenerne med ind i Rækken før Chanteloup, faar en Idé: Han køber hele Resten af Teatret, faar et mægtigt Bundt Billetter udleveret. Skomageren betaler. Jean hoverer, da Chanteloup kommer hen til Gluggen og ikke kan faa Billet. Chanteloup bliver selvfølgelig rasende: nu vil han i Teatret. Han faar fat i den Herre, som har været saa hellig at redde to Billetter, før Jean kom til Fadet, og afkøber ham mod en valdig Opgæld de to Billetter. Jean gør store Øjne. De gaar alene sammen ind i Teatret.

20.

40. Man ser hele Tilskuerpladsen. Billedet er taget fra Orkestret. Chanteloup og Madeleine kommer ind, Kontrolløren efterser deres Billetter. De tager Plads paa allerbageste Række. Derefter kommer Jean og "Tjenerne" - den lange, tynde Skrædder og den lille tykke Skomager. Kontrolløren viser Jean overdreven Høflighed, da Jean afleverer det mægtige Bundt Billetter. Jean og "Tjenerne" sætter Kurs mod de bageste Rækker. I Nærfotografi vises den allerbageste Række, paa hvilken Chanteloup og Datteren sidder, samt Rækken foran. Paa denne Række tager Jean og "Tjenerne" Plads. - Jean lige foran Chanteloup, den høje Skrædder foran Madeleine og Skomageren paa den modsatte Side af Jean. Man ser Chanteloup kigge frem tilvenstre og tilhøjre for Jean og banker ham saa let paa Skulderen: Vilde han ikke være saa elskværdig at flytte, saa at det var muligt at se? Jean er yderst imødekommende. Han bytter Plads med den lange Skrædder, saa at denne nu sidder foran Chanteloup og i endnu højere Grad spærret for Udsigten. Chanteloup raser. - Tys! Den elektriske Klokke har lydt. Forestillingen skal til at begynde. Lyser slukkes. Det er et Lystspil. Skomageren ler unaadeligt, Skrædderen falder ned af Bænken af Grin. Ogsaa Chanteloup morer sig kongeligt. Han ler rigtig hjærteligt, rejser sig uvilkaarligt i Sædet, ligesom for at følge bedre med. Jean udnytter Situationen. (Siden Lyset i Lokalet er bleven slukket, ser man Personerne som gennem en Taage). Han lister sig ud af sin Række og ind paa den bageste. Den eneste, som lægger Mærke hertil er Madeleine. Med et diskret Smil følger hun alle hans Gebærder. Jean sætter sig ved Siden af hende, lister hendes Haand over i sin, taler til hende om Kærlighed og alt det der. Hun hører paa ham med et

41. Paahl:

Pers. Rekv:

42. Paahl:

Pers. Rekv:

21.

eget, fraværende Smil. Hun er selvfølgelig forelsket i ham. Han bøjer sig og kysser hendes Haand. Alt dette ser man gennem Taagen. - Lyset tændes. Tableau! Den tykke Chanteloup, hvia Ansigt er næsten opløst af Lattertaarer, vender sig mod Datterentidsnok til at se Jean trykke et Kys paa hendes Haand. Lattergrimacen stivner. Han faar et Raserianfald. Jean smiler ironisk høfligt og fjerner sig. Chanteloup rejser sig heftigt. Han og Datteren gaar. Jean og "Tjenerne" konfererer: hvad skal der nu ske. Gaar derefter.

41. Nogle Timer senere. Chanteloups Arbejdsværelse. Chanteloup gaar forbitret op og ned ad Gulvet. I en Stol sidder Madeleine, stolt og skøn. Far og Datter har været oppe at skændes siden Hjemkomsten. Striden drejer sig selvfølgelig om Jean. Madeleine siger, at han er den eneste, hun elsker. Chanteloup afgiver mange Eder paa, at hans Datter skal aldrig giftes med en simpel borgerlig. Gennem mange Aar har han lagt Million til Million, bare i den Hensigt, at de engang i Tiden kunde tjene som et Knyttemiddel mellem Chanteloup'erne og en fornem Adelsslægt. Det spiller ingen Rolle, om hendes Tilkommende er lydfattig, naar han blot er af god Familie og bærer en Titel, som klinger. Madeleine rejser sig brat og demonstrativt og gaar sin Vej: hun vil hellere forblive ugift end gifte sig med en anden end den, hun elsker. Chanteloup ser efter hende; hun forandrer sig nok. Sætter sig til at arbejde.

42. Gadebillede foran Chanteloups palæ. Nøjagtig det samme Perspektiv, som i Billederne 7, 14 og 29. Drosken, som vil erindres fra disse Billeder, holder endnu paa sin Plads, Kusken sid-

43. Paahl:

Pers. kehw:

44. Paahl:

Pers. kehw:

22.

der i tryk Søvn paa Vogntrinet. Et Automobil buller ind i Billedet. Jean stiger ud. Fra Bukken klatrer Skrædderen og Skomageren ned, stadig tjenerforklædte. Jean opdager Drosken og den sovende Kusk. Han nærmer sig paa Tærne - jo! det er jo den Vogn, han kørte med forleden Dag. Han fløjter ad Kusken, som ^{ligger paa sine Tjenerer} ~~waagner og giver sig til at tage Dækkenet af Hestene - ganske som om der kun var gaaet 5 Minutter, siden han tog Plads paa Vogntrinet. Jean standser ham imidlertid og betyder ham, at han ønsker at betale. Kusken læser nu Taxameteren af. Han gnider et Par Gange sine Øjne, før han meddeler, hvad Uret staar paa:~~

Titel: 279 Francs 60 Centimer, go'e Herrel

Jean morer sig over Historien og betaler. Ringer paa Palæets Port. Portneren aabner som sædvanlig Døren paa Klem. Jean vifter ham under Næsen med en Pengeseddél. Porten flyver op og staar paa mindre end 1 Sekund vidtaaben. Jean gaar forbi den bukkende Portner. Porten lukkes. Skrædderen og skomageren begynder med Hænderne overkors paa Ryggen som et Par Livgardister deres Marsch frem og tilbage foran Palæet.

42a. Ved Porten - Portneren faar en Seddel - ^{Tjenerne pakkeslæber} -
~~42.~~ Inde i Porten. Jean venter, medens Portneren henter Tjeneren, kendt fra Jeans sidste Besøg. Jean rækker ham med Hertugmine en valdig Pengeseddél. Tjeneren ved at knække sammen af Erbødighed. Jean nyder Situationen. Tjeneren fører Jean henimod Trappen op til

44. Hallen. Jean ind. Tjeneren vil netop til at banke paa Døren til Millionærens Arbejdsværelse, da Jean holder ham tilbage, giver ham en ekstra Pengeseddél og beder ham forsvinde. Han

45. Paahl:

Pers. Kehv:

46. Paahl:

Pers. Kehv:

47. Paahl:

Pers. Kehv:

23.

banker derefter selv paa og gaar ind.

45. Chanteloup ved sit Arbejde. Det banker, og Jean kommer ind i Stuen. Det varer lidt, før Chanteloup lægger Mærke til ham, Jean hilser meget ærbødigt. Chanteloup er til en Begyndelse kort for Hovedet, men efterhaanden opklares hans Ansigtaf et venligt Smil. Jean taler sig mere og mere varm: han elsker Madeleine. Den store og rene Kærlighed, som rækker ud over Livet. Han vil bære hende paa Hænderne gennem Livet, hun, der er saa fin og søn og ren og yndig. Han vil altid elske hende, og han vil agte hendes Fader. Den tykke Chanteloup smiler stadig mere velvilligt, hvad der opmuntrer Jean til at fortsætte med sine Udgydelser.

46. Et ganske kort Billede. Madeleine ses lyttende paa den anden Side af den Dør, som er mellem hendes Boudoir eller Salon og Faderens Værelse. Hendes Ansigt straalere af Lykke.

47. Jean er efterhaanden højt oppe i Skyerne. Chanteloup smiler nu huldseligere end før. Pludselig afbryder han med følgende Replik:

Titel: Nu skal jeg hente min Datter!

Gaar ud gennem Døren til Hall. Jean gaar i stolt Forventning op og ned ad Gulvet. Himmelhenrykt. Chanteloup vender nu tilbage, eskorteret af Portneren, som hver tager et solidt Tag i Frakkekraven paa Jean, der ser sig forundret om. Hvad er Meningen? Men Protest er til ingen Nytte. Han føres ud trods al Skrigen og Sparken. Madeleine styrter graadkvalt ind. Stor Scene. Fa-

47a. Paahl:

Pers. Rehv:

48. Paahl:

Pers. Rehv:

49. Paahl:

Pers. Rehv:

24.

deren standser hende. Jean afgiver paa Dørtrinnet Løfte om, at han vil kæmpe til hun er hans - eller dø! Portneren giver ham et Puf i Ryggen. Ud.

47. Foran Palæet. Den lille tykke Skomager og den lange tynde Skrædder fortsætter deres Marsch som Skildvagter. Nu aabnes Porten. Fire sikre Næver skubber Jean ud paa Gaden. Det varer lidt, før han har samlet sig. Saa staar hans "Tjenere" foran ham og kræve ham til Regnskab. Hvad er der sket? Han maa med græden- de Taarer aflægge fuld Bekendelse. "Tjenerne" bliver rasende. Den lange Skrædder slaar hans høje Hat ned over Ørerne paa ham. Den lille Skomager dunker ham i Maven. De tager fat i hver sin Skulder paa ham, mishandler ham paa det frygteligste og slæber ham afsted. Chaufføren paa Luksusbilen faar et Vink om, at han godt kan køre. Han er der nu ingen Brug for.

48. Foran Huset, hvor Jean som Student boede til Leje. Studenterkvisten bruges til Generalforsamlinger i A/S Tro, Haab og Kærlighed. Skrædderen og Skomageren kommer trækkende med Jean, puffer og støder til ham. Ind i Huset.

49. Studenterkvisten. Frisøren, Bødmsterhandleren og Vaske- konen er samlede for at afvente Resultatet af Frieriet. Deres Ansigter bærer Præg af trøstefuld Forventning. Det samme kan derimod ikke siges om Jaques og Lorraine, hans Studenterkamme- rater, med hvem han har væddet 5 Francs om, at han nok skulde faa Madeleine til Kone. De sidder begge og bider Negle af lutter Nervøsitet. Da aabnes Døren med et Spark, og Jean ryger paa Ho- vedet ind i Stuen. Bag efter ham kommer Skrædderen og Skomageren i den allerstørste Ophidselse. De forklarer, hvad der er sket.

*Skyldvands
47 B. 48.
Folk
Datter
Schauvis*

47 a - Det bilen - Skridt op i boguen - Skridt løkker ham ned

Almindeligt Raseri. Knyttede Næver stikkes op under Næsen paa Jean, som retirerer fra det ene Hjørne af Stuen til det næste. Alene Jaques og Lorraine er henrykte, hvad de viser paa en Maade, som faar Kreditorerne til at falde over dem, hvad Jean selvfølgelig ivrig opmuntrer til. Jaques og Lorraine bliver smidt ud. Forsamlingen falder til Ro. Vaskekonen vælges til Dirigent. Frisøren faar først Ordet for at udtale et Mistillidsvotum til Jean, der synker i Knæ under Vægten af den Tordentale, som rettes til ham. Han rejser sig og forsvarer sig, men ti i Forbitrelse knyttede Næver rækkes ud mod ham, hvorfor han skyndsomst paany sætter sig. I dette Øjeblik banker det, og ind kommer Madeleines Kammerpige med et Brev til Jean. Hun gaar, og Jean læser Brevet, som har følgende Ordlyd:

Kære Hr. Hebertot!

Rent tilfældig overværede jeg Samtalen mellem Dem og min Fader, og jeg føler Trang til at sige Dem, at jeg elsker Dem lige saa højt, som jeg tror, De elsker mig. Vær derfor standhaftig. Min Fader vil have, at jeg skal giftes med en Adelig, men jeg gifter mig aldrig med andre end Dem

Deres trofaste og hengivne

Madeleine Chanteloup.

Jean bliver vild af Begejstring, farer op til Talerstolen og læser Brevet op. Hans Aktier stiger syndigt. Haabet vender tilbage. Man giver sig til at gruble. Pludselig springer Frisøren op til Talerstolen, han har en Idé. Han har om Morgenen i "Le Journal" læst en Annonce. Hvem har "Le Journal"? Den har Blomsterhandleren. Frisøren faar den, slaar op bag i Bladet og læser højt følgende Annonce:

50. Paahl:

Pers. Kehv:

51. Paahl:

Pers. Kehv:

Titel: Adelig Frøken, der for at opnaa Familielegat maa have været gift, søger i den Anledning Ægteskab i *1 24 timer* Mæned med en nobel Herre, som til Gengæld saa modtager et mindre Baroni og Titel som Baron. Gademøder frabedes. Diskretion en Æressag. Henvendelse Komtesse de Compiègne, Chateau Leoville.

Der er almindelig Enighed om, at Idéen er storslaaet. Tilliden til Jean vokser. Han beslutter straks at skride til Værket. Skrædderen og Skomageren, som endnu er i Liberi, faar til Op-gave at ledsage. De tre afsted, ledsaget af de andres gode Onsker. *50. Bilan under Boudoir*

50.a Et lille bitte, straaetøkt Bondehus, der højst kan se ud til at rumme to Værelser. Foran Huset en lille Køkkenhave. ~~En gammel, hvidskægget Mand i simpelt Tøj, gaar og rumstorer lidt i Haven.~~ Udenfor Laagen ruller en Luksusbil op. Ud af den stiger Jean. Han gaar hen til Gartneren og spørger om Vej til Chateau Leoville. Gartneren viser med en haandbevægelse, at han har naaet sit Maal. Det lille Hus er Chateau Leoville, og den lille Have er de tilliggende Jorder. Jean højlig forundret. Skrædderen og Skomageren, der imidlertid er komne til, siger, at det er jø i og for sig uden Interesse. Jean siger til den gamle Mand, at han ønsker en Samtale med Komtesse. *Den gamle gaar* ~~De gaar alle~~ ind i Huset. De andre maa vente udenfor.

Titel: Komtesse Compiègnes Boudoir.

51. Et lille Værelse inde i Bondehuset, udstyret med gamle, faldefærdige Møbler. Paa en Forhøjning ved Vinduet sidder Kom-

1874

51. Boudoir - Asbjørn Jensen in
høsten paa Klaustrum

52. Pilsner - ~~Antenne~~ Pilsner
i det gamle by hus 34. Aug.

52. Paahl:

5

Pers. Kehr:

1874

tessen. Det er lille, vissen, indskrumpen, mimrende Dame af ubestemmelig Alder (dog over de 70). Hun ryger halvlang Pipe og snapser af en lille Karaffel, hun har skjult i Sybordet. I Vindueskarmen sidder det eneste Væsen, hun elsker, nemlig en modbydelig grim, langhaaret Hund. Den gamle Tjener kommer ind og melder Jean. Der kommer pludselig Liv i hendes udbrændte Øjne, hendes Holdning bliver majestætisk, og med værdig Gestus siger hun:

Titel: Luk de fremmede ind i Riddersalen og spring senere hen og bed Sagførereren og Præsten komme hid!

Tjeneren ud. Kontessen gaar ind i

52. "Riddersalen". Denne er paa Størrelse som en almindelig Tofagsstue. Navnet Riddersalen har den gaaet desformedels der hænger et Par grufulde Familieportrætter, forestillende at Par hæslige og afskyvækkende Forfædre - tydeligt nok til Kontessen. I Forgrunden tilvenstre en Rustning. Kontessen ind med en 17-
Plads paa
 aarigt Livlighed. Hun gør først i Orden til Gæsternes Komme. I en Fart snapper hun Fjerbusken i Rustningens Hjelm. Den viser sig at være en almindelig Støvekost, med hvilken hun gør alle Møblerne rene. "Fjerbusken" anbringes igen paa sin Plads. Hun slaar Visiret op. Der bag finder hun en Snapseflaske. Hun tager en Slurk. Flasken ind igen. Visiret ned. Hun tager nu Plads midt i Stuen, for at modtage den fremmede Herre. Lægger Ansigtet i venlige, engleblide Folder, hvorved hendes Udseende bliver endnu uhyggeligere i Grimhed. - Nu kommer han ind og i Hælene paa ham kants "Tjenere". Jean synker helt i Knæ, da han ser, hvor grim hans Tilkommende for 1 Maaned ser ud, og han vender sig om rent instinktmæssig i den Hensigt at flygte, men hans

53. Paahl:

Pers. Kbh:

53a.

Riddersalen

Komtesseu iført Brudedragt, hun
tager sig en Gluk af Masken,
der er gemt i Rusningen og
gaar mod Døren til Boudoir.

"Tjenere" standser ham, holder ham fast og puffer ham frem mod Kontessen, som med et yndigt Smil rækker sin alabasterhvide Haand frem mod den gæve Yngling. Han kysser den med en Grimace af Skelhed, ser sig fortabt omkring, men der øjnes ingen Frelse. Foran ham - Kontessen; bag ham - "Tjenerne". Kontessens gamle Tjener melder nu, at Sagførereren er kommen og venter i den anden Stue. Jean får Opfordring til at gå ind til Sagførereren for at aftale det juridiske. Kontessen trøster ham med, at hun nok skal være hos ham snart. Han søger at fremhykle Henrykkelse. Han og "Tjenerne" går ind i den anden Stue. Kontessen bliver i "Riddersalen" for at iføre sig sin Brudedragt.

53. Kontessens Boudoir. Jean og "Tjenerne" ind. Sagførereren præsenterer sig for Jean, og de to Herrer begynder at forhandle om Kontraktens Affattelse. Skredderen og Skomageren glemmer deres Roller og blander sig i Samtalen. Jean må standse den med et straffende Blik og en Undskyldning overfor Sagførereren, som sætter sig til at affatte Papiret. Presten kommer nu til Stede i fuldt Ornat og endelig Bruden med Myrtekrans i Haaret og hvidt Slør til en storblomstret Kjole og et Par fæle, udtraadte, sorte Brunnelssko. Synet af hende skal tilføje Jean en ligefrem, fysisk Smerte. Men "Tjenerne" puffer ham diskret i Ryggen: der er ingen Vej tilbage! Jean og Kontessen sætter begge deres Navne under paa det af Sagførereren opsatte Dokument. Sagførereren puffer det sammen med en Bemærkning om, at idag om en Maaned skal han komme tilbage med Dokumentet i livformelig og stemplet Stand. Han går. Nu begynder Prestens Mission: Kontessen finder en lang Skammel frem, lægger sig paa Knae og trækker den modstræbende Jean ned ved Siden af sig. "Tjenerne" tager Opstilling bagved. Presten skrider til den hellige Handling.

~~56~~ Baudois - Kammeren og Vinduet - Høsting og
Tjeneste ind - Barometer under Bredt og
og Søföres - gaar for at Rette om

~~57~~ Riddersal - Barometer ind for at Rette om

~~58~~ Baudois - Søföres Kammer - Prosten Kammer
Kulden for gaar

~~59~~ Riddersal - Brudeparret ind - fængt af Tjeneste
Tjeneste gaar - Bløden blines Røsting

~~60~~ Baudois - Tjeneste holder Vagt

~~61~~ Riddersal - Høsting bespædet med Bredt 0.00
forværet sig ind Barometer

~~62~~ Baudois Tjeneste ses at Tiden er indtømt
Søförens Kammer

~~63~~ Riddersal - Situation som for - Søförens
ind med Tjeneste - ved det Høsting

Han spørger Kontessen, om hun vil gifte sig med "Ungkarl Jean Hobertot". Hun nikker energisk og klapper Jean paa kinden. Hans Ansigt udtrykker den stærste Væmmelse. Præsten siger derefter:

Titel: Saa tilspørger jeg da dig, om du vil ægte Jomfru Bolette de Compiègne; kontesse til Chateau Leoville?

Jean ryster afgjort paa Hovedet, det kunde da aldrig falde ham ind, han er da ikke tosset. - Præsten ser forundret paa ham. "Tjenerne" kigger paa hinanden. Præsten spørger en Gang endnu. Jean ryster atter paa Hovedet med et glad og fjollet Smil. Nu blander den lille Skomager sig i Handlingen. Jean maa have midforstaaet det. Samtidig ser han sit Snit til at give Jean et Par velrettede Spark, og da Jean for tredie Gang bliver adspurgt, svarer han - med et skraat Sideblik til Skomageren, som staar med Foden løftet til et nyt Spark - "Ja"! Kontessen bliver herover ganske vild. Hun falder Jean om Halsen. Præsten, som endnu ikke har afsluttet Handlingen, maa skille dem ad. Højtideligheden føres til Ende. De tvende giver hinanden Hænderne. Akten er sluttet. Kontessen rejser sig, tager Jean under Armen, "Tjenerne" slutter op efter dem, medens alle tilstedeværende med Undtagelse af Jean - synger en Salme, sætter Toget sig i Bevægelse i Retning af Døren til "Riddersalen". Jean og Kontessen kommer lige indenfor, da Kontessen slipper sit Tag i ham og smækker Døren å - lige for Næsen af "Tjenerne", ser er lige ved at faa Fingrene i Klemme. De fortsætter dog i Forening med Præsten at synge.

Titel: Det er saa yndigt at følges ad for to, som gerne vil sammen være.

54. Paahl:

Pers. Rehv:

55. Paahl:

Pers. Rehv:

30.

54. "Riddersalen". Jean staar midt i Værelset forstenet over det Liv, der er i den gamle Komtesse. Hun har lige smækket Døren i ind til Doudoiret. Hun lukker den forsvarligt i, drejer 3 Gange om og stikker Nøglen i Lommen. Med 70 Aars opsparet Appetit gaar hun derefter løs paa Jean. Han leger Tagfat med hende, bare for at holde hende fra Livet af sig, gemmer sig bag Borde og Stole, men da han ser, at hendes Efterstræbelser er alvorligt ment, beslutter han at ruste sig for at kunne forsvare sin Neutralitet. Han kigger sig om - og finder den gamle Rustning. Medens han holde hende i 3 Skridts Afstand ved Hjælp af et mægtigt Slagsværd, trækker han i Rustningen. Da han demonstrerer den, finder han selvfølgelig Støvekosten, der fungerer som Fjerbusk og Snapseflasken, som han stikker til sig. Denne sidste Manøvre følges af et graadigt Blik af Komtessen. Saaledes udrustet til Tønderne, afslaar han med udmærket Virkning flere velrettede Angreb paa hans Dyd. Da Billedet afbrydes, er han begyndt at danne sig en Dækstilling.

55. Paa den anden Side af Døren har Skomageren og Skrædderen taget Ophold for at sikre sig, at Jean undflyr. De skiftes til at holde Vagt. Da Billedet begynder sover Skomageren, medens Skrædderen, bevæbnet med en Gulvskrubbe, gaar Skildvagtgang frem og tilbage foran Døren. Tiden til Afløsning er inde. Han vækker Skomageren, der - mens Skrædderen sætter sig til at sove op ad Dørstolpen - skuldrer en Fejekost som Gevær og giver sig til at gaa frem og tilbage.

Titel: ~~Maanedsdagen derefter.~~

24 Timer senere.

56. Paahl:

Pers. Kehv:

57. Paahl:

Pers. Kehv:

58. Paahl:

Pers. Kehv:

31.

56. "Riddersalen". Jean har ved at stable Stole, Borde, Kister og lign. sammen etableret sig en fortrinlig Døkestilling, bag hvilken han har kunnet udholde Komtessens ihærdige Belejring. Han har Slagsværdet ved Lønd, mens han bruger et Par gamle Bøsser, der hang paa Væggen, som Kanoner. Mens nu Komtessen foretager sit sidste, meget voldsomme Angreb paa Fæstningen, som hun endog synes at have Held til at indtage. Da fyrer den Belejrede - med Uret i Haanden, thi der er kun faa Minutter tilbage, inden Fristen udløber - med skarpt. I Røg og Damp slaar Jean Angrebet tilbage. Ved Hjælp af Slagsværdet lykkes det ham at kæmpe sig frem til Døren. Med Ryggen mod denne og med Slagsværdet i uafbrudt Aktivitet formaar han at holde Stillingen. Han har stadig Uret i Haanden og tæller Sekunderne. Endelig gaar Døren op. I Døraabningen ses Sagføreren samt Skrædderen og Skomageren, der griber den segneferdige Jean og bærer ham ind i

57. Boudoiret, hvor han anbringes paa en Sofa og stænkes med Vand. Dette besørger af Skomageren, medens Sagføreren og Skrædderen har deres Mas med at holde den rasende Furie tilbage. Omsider kommer Jean til sig selv. Sagføreren overgiver ham Dokumentet, ifølge hvilket han er Baron og Lehnsbesidder. Jean stikker det henrykt til sig - Lønnen for en lang Månedes Pine. Støttet til Skomageren og Skrædderen forlader han Huset, mens Sagføreren søger at tale Komtessen til Fornuft, hvad der øjensynlig ikke lykkes ham .

58. Foran Huset. Jeans Automobil holdes parat. Jen ud. De omhyggelige "Tjenere" anbringer den endnu udmattede Jean i

59. Paahl:

Pers. Rehv:

60. Paahl:

Pers. Rehv:

32.

Vognen og finder ogsaa selv en Plads. Chaufføren faar Ordre til at køre hurtigt, da Komtessen i det samme viser sig i Indgangen til Huset, fulgt af Sagføreren. Vognen kører. Komtessen ud paa Vejen, vrider fortvivlet sine Hænder. Sagføreren trænger ind paa hende for at berolige hende. Hun misforstaar Hensigten og falder ham om Halsen. Han flygter rødselsslagen sin Vej. Hun staar et Øjeblik tvivlraadig, saa stikker hun i Rend i samme Retning som Automobilet.

59. Foran Huset i Quartier-latin. Automobilet standser. Jean og hans "Tjenere" stiger ud. Op i Huset.

60. Studenterkvisten. Aktionærerne i A/S Tro, Haab og Kærlighed! - samt Jeans to Kammerater Jaques og Lorraine er forsamlede. Jean ind, fulgt af Skrædderen og Skomageren. Almindelig Glæde (undtagen hos de to Studenter), da man erfarer om den vellykkede Ekspedition. - Vaskekonen giver Jean et Smækkys.- I dette Øjeblik braser Komtesse de Confiegue ind i Stuen. Hun bliver rasende, da hun mener at gribe Jean i at holde Elskerinder. Hun farer frem mod Jean, men Vaskekonen tager den lille Komtesse, bukker begge Ender sammen paa hende og sætter hende udenfor Døren. Frisøren bestiger nu Talerstolen for at holde en begejstret Velkomsttale til Helten Jean. Forsamlingen skal netop til at udbringe Leveraab for ham, da Komtessen paany braser ind. Et Par haendfaste Herrer sætter hende igen paa Døren. Man sætter sig nu til at affatte et Brev til Hr. Chenteloup. Da man er allermost optaget, viser Komtessen sig igen. Nu vil man ikke længere vide af hendes Forstyrrelser, hvorfor man resolut griber hende og anbringer hende i et Klædeskab, der laa-

61. Paahl:

Pers. Rekv:

62. Paahl:

Pers. Rekv:

33.

ses af. Saa drøfter man igen Brevets Indhold. Det kommer endelig til at lyde saaledes:

Titel: Hr. Sikkerhedsnaalefabrikant Chanteloup.

Baron J. de Compiègue til Chateau Leoville vil
imorgen Middag Kl.12 gøre Dem sin Opvartning
for at anholde om Deres Datters Haand.

Brevet løses op og godkendes. Nye Hurraraab for Jean.

61. Næste Dag hos Chanteloup. Millionæren sidder ved sit Skrivebord, og gennemlæser fornøjet Brevet fra "Baron J. de Compiègue". Hans Ansigt er et straalende Smil. Han aner selvfølgelig ikke, at Baronen er identisk med Jean Hebertot. Datteren kommer ind, iført Overtøj. Hun har nylig været et Par Brinder i Byen. Glad og oprømt trækker Faderen hende til sig for at fortælle hende den store Nyhed, som han gaar ud fra, vil berede hende en stor Glæde, nemlig at hun skal giftes med en Baron. Hun er mod Forventning ikke saa henrykt, men Faderen slaar det hen. Nu kan hun jo i hvert Fald se ham, før hun tager nogen Bestemmelse. Han kommer Kl.12. Og han skubber Datteren blidt gennem Døren ind til hendes Værelse, nu maa hun fikse sig lidt op til Baronen kommer. Men Madeleines sidste Ord: Jeg tager ham aldrig. Jeg vil giftes med den fattige Student, som elsker mig, og som jeg elsker! Gaar Chanteloup trækker sig gennem en anden Dør tilbage for at iføre sig Kjole og hvidt.

61a *Herlign usikker sine Fjender*

62. Foran Palæet. Et fornemt Karetøj med 8 Heste, Kuske og

Tjenere ruller op. Ud stiger Baron de Compiègue alias Jean Heber-

*Kusken paa Jeans gamle Karetøj ligger og sover
paa Bænken.*

63. Paahl:

Pers. Ref:

64. Paahl:

Pers. Ref:

34.

tot. Portene flyver op paa vid Gab. Portneren og Tjenerne bukker umaadeligt dybt. Jean tager en Mønt frem fra en Vestelomme, rækker den ud. De to tjenende Kryb bukker endnu dybere, men da Tjeneren rækker Haanden ud for at tage imod Drikkeskillingen, maaler Jean ham genkendende gennem Monoclen - og rækker ham i Stedet for sit Visitkort, hvorpaa staar: J de Compiègne. Baron til Chateau Leoville. Tjeneren bider sig i Leben af Arrigskab, men tør ikke andet end bukke. Fører Jean videre.

63. Madeleines Salon. Hun sidder ved sit lille Rokoko-Skrivebord endnu i Overtøjet. Hun tørrer sine Øjne med sit lille Kniplingslommeterklæde. Sætter sig ~~tål~~ at skrive et Brev fra Faderen af følgende Indhold:

Titel: Kære Fader!

Jeg vil ikke giftes med din Baron og forlader dig derfor for at søge Tilflugt hos min elskede Student.

Din Madeleine.

Hun lægger Brevet i Konvolut, anbringer det paa et iøjnefaldende Sted og tager i et langt, dvalende Blik Afsked med Barndoms-hjemmet.

64. Hall. (som det vil ses af Rummets Beskrivelse i Billedet 9), er der fra Hall to **Døre**, som ligger tæt ved Siden af Hinanden, eller støder op til hinanden i et Hjørne. Den ene fører ind til Millionærens Arbejdsværelse, den anden til Madeleines Saloner. - Tjeneren og Jean. Førstnævnte slaar Dørene til Millionærens Værelse op. Jean gaar ind. Tjeneren lukker Døren igen. Saa hurtigt som muligt efter, at Jean er forsvunden ind

65. Paahl:

Pers. Rehv:

66. Paahl:

Pers. Rehv:

67. Paahl:

Pers. Rehv:

35.

til Millionæren, kommer Madeleine til Syne i den anden Dør. Hun er tæt tilsløret og gaar hurtigt gennem Hallen. Tjeneren ser forbavset efter hende.

65. Udenfor Palæet. Madeleine ud, lister sig med hurtig Skridt bort langs Husfaçaden. *Rusher over.*

66. Millionærens Værelse. Jean har anbragt sig i en Stol, saaledes at Chanteloup, naar han kommer fra sit Omklædningsværelse, ikke straks vil faa Øje paa ham, - Han ser Chanteloup i Døren lægge sit Ansigt i ærbødige og venlige Folder. Saa gaar han ind i Stuen ----- og staar Ansigt og Ansigt med Jean, Fattigstudenten. Ærbødigheden og Venligheden er med eet strøget af ham. Han kræver en Forklaring. Jean, som har bevaret den overdrevne Høflighed, siger nu:

Titel: Maa jeg præsentere Dem mit Adelsbrev!

Chanteloup gennemlæser med Omhu Dokumentet, som berettiger Jean til at kalde sig Baron. Da han har læst det til Ende, antager hans Fysiognomi paany Præg af Høflighed og Ærbødighed. Han beder ham tage Plads, byder ham Cigar, viser ham tusind smaa Opmærksomheder. Bliver saa pludselig nervøs: hvor bliver Datteren af. Giver Jean Undskyldning og gaar ind for at hente hende.

67. Madeleines Salon. - Chanteloup ind, finder ikke Datteren, men derimod Brevet. Bliver ude af sig selv af Hidsighed, kalder paa Kammerpigen, skælder hende Bælgen fuld. Bekæmper sin Hidsighed og gaar, saa rolig det er ham muligt at blive, ind til Jean.

68. Paahl:

Pers. Kehv:

69. Paahl:

Pers. Kehv:

70. Paahl:

Pers. Kehv:

71. Paahl:

Pers. Kehv:

72. Paahl:

Pers. Kehv:

36.

68. Millionærens Værelse. Chanteloup stikker sin halve Overkrop ind og siger blot:

Titel: Hr. Baronen vil nok undskylde min Datter et Øjeblik, hun er her lige straks.

Jean undskylder selvfølgelig.

69. Madeleines Salon. Chanteloup ind, ganske ustyrlig: hvad Pokker skal han dog finde paa. Han konfererer med Kammerpigen, som jo ved, hvor Fattigstudenten bor. Chanteloup faar i en Fart fat i sin høje Hat, tager Kammerpigen ved Haanden og styrter ud gennem Døren til Hall.

70. Foran Palæet. Chanteloup (Kjole og hvidt og høj Hat) ud sammen med Pigen. Afsted alt det, Remmer og Tøj kan holde.

71. Millionærens Værelse. Jean gaar taalmodig op og ned ad Gulvet. Standser og retter paa et Skilderi, som hænger skævt.

72. Studenterkvisten. Samtlige Aktionærer i A/S Tro, Haab og Kærlighed! er samlet. De har anbragt sig i alle mulige mangelige Stillinger. Nu synes alle ikke at være i Tvivl om Udfaldet af deres Protegés Foretagende. Ogsaa Jeans Kammerater Jaques og Lorraine er tilstede. Nu styrter Madeleine ind i Stuen, opløst i Taarer. Aktionærerne slutter Kreds om hende. Hun kan næppe tale for Graad. Endelig faar hun det frem:

Titel:

Min Fader vil tvinge mig til at ægte en Mand, jeg ikke elsker.

I Maa forsvare mig mod min Fader, jeg vil giftes med Jean!

73. Paahl:

Pers. Rehv:

37.

Aktionærerne slutter endnu fastere Ring om hende. De skal nok beskytte hende. Der høres et magtigt Bulder paa Trapperne. Man aner, at der er Madeleines Fader, som kommer for at hente hende, og enes om at gemme hende. Men hvor? I Skabet selvfølgelig! (Skabet maa være stillet saaledes, at Døren vender ud mod Publikum). Skabet lukkes op. Inde i Skabet ser man Kontessen, *hun farer ud i Tærelset og ud af Døren* som ~~har hængt sig paa en af Knagerne~~. Madeleine viger tilbage ved det uhyggelige Syn, og nu gaar Døren til Stuen op, og ind kommer Chanteloup, Madeleines Kammerpige og fire Betjente. Aktionærerne, som har dannet Ring om Madeleine, maa selvfølgelig vige for den bevæbnede Magt. Betjentene griber fat i Madeleine og trækker afsted med hende. Hele Hjorden følger efter. Til sidst er Scenen tom, Skabsdøren er bleven staaende aaben. Pludselig ser man "Liget" af Kontessen bevæge sig, løsne Strikken om Halsen og ganske rolig spæbere ud af Skabet. Nu ses det, at hun har kunnet holde sig "hængt" ved at staa paa en lav Hylde. Hun trisser lidt rundt i Stuen, i aabenbar Længsel efter en Snaps. Alle Flasker er imidlertid tomme. Da hun ikke kan finde andet at væde sin temmelig forvante Gane med, skruer hun Kuppel og Glas af Vægeholder og Bordlampe og tømmer Beholderen for Petroleum, der synes at bekomme hende rigtig vel, thi hun lægger sig velbehagelig til Rette og sover ind.

73. Millionærens Værelse. Jean vandrer endnu op og ned ad Gulvet. Han finder et Fnug paa Tappet, tager det op og putter det i Kakkelovnen. Retter paa en Stol, som staar skævt. Fortsætter sin Vandring.

74. Paahl:

Pers. Rehv:

75. Paahl:

Pers. Rehv:

76. Paahl:

Pers. Rehv:

77. Paahl:

Pers. Rehv:

38.

74. Gadebillede. Et fantastisk Optog. I Spidsen den kjoleklædte Chanteloup med Hatten bag i Nakken. Efter ham Betjentene med Datteren, som lader sig trække afsted. Tilsidst hele Klyngen af Aktionærerne, der med truende Fagter mod Chanteloup raaber op om Børnemisbrug. Endvidere Jaques og Lorraine, der øjensynlig befinder sig vel ved Situationen: der er jo Sandsynlighed for, at de vinder de 5 Francs fra Jean.

75. Millionærens Værelse. Jean gaar stadig frem og tilbage. Gaber. Giver sig til at spille Klink med sig selv. Bliver ogsaa ked af det. Gaar frem og tilbage igen.

76. Foran Palæet. Det interessante Optrin paa Billedet 74 er nu naaet hjem. Porten aabnes. Chanteloup, Datteren, Kammerpigen og Betjentene ind. Portneren vil formene Aktionærerne Adgang, men alle trænger paa, og det lykkes dem ogsaa alle at slippe ind. *Rusken vaagner, guider Pjenes.*

77. Millionærens Værelse. Jean standser sin Gang, ser paa Uret: nu har han ventet to Timer. Nu vil han ikke vente længere. ~~Skriver paa et Ark Papir følgende:~~

Titel: Herr Chanteloup.

Der er Grændser for, hvad man kan byde en Adelsmand, tilhørende en af Landets ældste Familier. Farvel og Tak!

Under min Haand og Deres Segl.

31 Marts 1914.

Jean de Compiègne.

77a.

Udenfor Chanteloups Bolig.

Kogeren og Kuschen vender sig til hinanden. Kuschen ser paa sig og siger:

Tiset: Nu vil jeg sgu ikke vente længere paa ham — hvor paa han kører.

77 b.

Chanteloups Tærelse.

Der raabes Hurra for Parret. Vaskerhonen hyser først Jean dernast Madeleine. — Den lange Skredder vil gøre det samme — han naar at hyse Jean, der spytter, men da han vil hyse Madeleine, griber Jean ham i Nakken og ermer: der skal nok, hvorefter han selv hyser hende.